

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 14

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 ianuarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
3.846/2015.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 92 din Codul de procedură fiscală, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare	2–19
4.145/2015.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii destinate realizării în România a proiectelor NSIP, prevăzută la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate	20–23
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 30 din 19 noiembrie 2015	(Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	24–32

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 92 din Codul de procedură fiscală, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare

Având în vedere dispozițiile art. 92 și art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind declararea ca inactivi a contribuabililor/plătitorilor, potrivit art. 92 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Procedura de reactivare a contribuabililor/plătitorilor declarați inactivi, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă Procedura de îndreptare a erorilor materiale, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se aprobă Procedura de scoatere din evidența contribuabililor/plătitorilor declarați inactivi a contribuabililor/plătitorilor radiați, prevăzută în anexa nr. 4.

Art. 5. — Se aprobă modelul și conținutul următoarelor formulare:

a) Decizie de declarare în inactivitate, cod 14.13.26.90, prevăzută în anexa nr. 5a);

b) Decizie de reactivare, cod 14.13.26.91, prevăzută în anexa nr. 5b);

c) Decizie de îndreptare a erorii materiale, cod 14.13.26.92, prevăzută în anexa nr. 5c);

d) Decizie de respingere a cererii de reactivare/îndreptare a erorii materiale, cod 14.13.26.93, prevăzută în anexa nr. 5d);

e) Notificare privind îndeplinirea condițiilor pentru declararea ca inactiv potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. a) și lit. f)/g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, cod 14.13.07.99/1, prevăzută în anexa nr. 5e);

f) Notificare privind neconcordanțe între documentele furnizate și evidența fiscală, cod 14.13.07.99/2, prevăzută în anexa nr. 5f);

g) Aviz privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală/de reactivare/de îndreptare a erorii materiale, pentru organele de inspecție fiscală, cod 14.13.26.99/a, prevăzută în anexa nr. 5g);

h) Aviz privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală/de reactivare/de îndreptare a erorii materiale, pentru Direcția generală antifraudă fiscală, cod 14.13.07.99/d.i., prevăzută în anexa nr. 5h);

i) Înștiințare privind constatarea situațiilor prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală, de către organele de inspecție fiscală, cod 14.13.07.05, prevăzută în anexa nr. 5i).

Art. 6. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor menționate la art. 5 sunt prevăzute în anexa nr. 6.

Art. 7. — (1) Pe perioada cât contribuabilii/plătitorii sunt declarați inactivi, le sunt aplicabile procedurile de administrare

referitoare la declararea, stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), contribuabilii/plătitorii declarați inactivi nu vor fi supuși procedurilor curente de notificare și de impunere din oficiu pentru nedepunerea declarațiilor.

Art. 8. — (1) Contribuabililor/plătitorilor declarați inactivi li se anulează, din oficiu, înregistrarea în scopuri de TVA, începând cu data comunicării deciziei de declarare în inactivitate.

(2) Persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA datorită declarării inactivității fiscale, la reactivare vor solicita înregistrarea în scopuri de TVA, la organul fiscal competent. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării Deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.

Art. 9. — Înscierea și scoaterea inactivității fiscale în/din evidența cazierului fiscal al contribuabilului/plătitorului și al reprezentanților legali ai acestuia se fac potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015.

Art. 10. — (1) Registrul contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați se organizează la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit procedurii prevăzute în anexa nr. 7.

(2) Registrul contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați este public și se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, www.anaf.ro, la secțiunea „Informații publice”.

Art. 11. — Competența pentru declararea stării de inactivitate fiscală, reactivare și îndreptarea erorilor, conform art. 92 din Codul de procedură fiscală, revine direcțiilor regionale ale finanțelor publice sau Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, la propunerea compartimentelor cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor din cadrul organelor fiscale centrale în a căror evidență fiscală sunt înregistrați contribuabilii/plătitorii, a organelor de inspecție fiscală sau Direcției generale antifraudă fiscală, după caz.

Art. 12. — (1) Procedurile prevăzute în anexa nr. 1 cap. I, III și IV, anexa nr. 2 cap. I, și IV, anexa nr. 3 cap. I, IV și V, precum și în anexa nr. 4 se aplică de către compartimentele cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor din cadrul organelor fiscale centrale în a căror evidență fiscală sunt înregistrați contribuabilii/plătitorii, denumite în continuare *compartimente de specialitate*.

(2) Procedurile prevăzute în anexa nr. 1 cap. II secțiunile A, B, C și D, anexa nr. 2 cap. II și Anexa nr. 3 cap. II se aplică de către organele cu atribuții de inspecție fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv de structurile de

inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și unităților subordonate, după caz, numai pentru activitățile desfășurate de acestea, conform competențelor.

(3) Procedurile prevăzute în anexa nr. 1 cap. II, secțiunile E și F, anexa nr. 2 cap. III și în anexa nr. 3 cap. III se aplică de către Direcția generală antifraudă fiscală, numai pentru activitățile desfășurate de aceasta, conform competențelor.

Art. 13. — Contestățiile împotriva actelor administrative fiscale emise potrivit prezentului ordin se soluționează potrivit prevederilor legale în vigoare de organul fiscal emitent, pe baza documentației și a motivației formulate de organul fiscal, de Direcția generală antifraudă fiscală sau de organul de inspecție fiscală care a formulat propunerea în baza căreia a fost emis respectivul act administrativ fiscal.

Art. 14. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 15. — Referirile la Codul de procedură fiscală din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 17. — La data publicării prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.847/2014 pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 78¹ din Codul de procedură fiscală, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 18 iulie 2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. — Contribuabilii declarați inactivi potrivit procedurii aplicabile înainte de intrarea în vigoare a prezentului ordin își păstrează această calitate, până la îndeplinirea condițiilor de reactivare prevăzute de lege.

Art. 19. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală coordonare inspecție fiscală, Direcția generală antifraudă fiscală, Direcția generală de tehnologia informației, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și unitățile fiscale subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu-Ștefan Diaconu

București, 30 decembrie 2015.
Nr. 3.846.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURĂ

privind declararea ca inactivi a contribuabililor/plătitorilor, potrivit art. 92 alin. (1) din Codul de procedură fiscală

CAPITOLUL I

Procedura privind declararea contribuabililor inactivi, potrivit art. 92 alin. (1) lit. a) și d)—g) din Codul de procedură fiscală

A. Prevederi generale

1. În evidența contribuabililor declarați inactivi, potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, sunt înscrși contribuabilii persoane juridice sau orice alte entități fără personalitate juridică care nu își îndeplinesc, pe parcursul unui semestru calendaristic, nicio obligație declarativă prevăzută de lege.

2. În evidența contribuabililor declarați inactivi, potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală, sunt înscrși contribuabilii persoane juridice sau orice alte entități fără personalitate juridică care se află în una dintre următoarele situații:

- inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului;
- durata de funcționare a societății este expirată;
- societatea nu mai are organe statutare;
- durata deținerii spațiului cu destinația de sediu social este expirată.

3. Competența pentru constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la pct. 1 și 2 revine compartimentelor cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor din cadrul organelor fiscale centrale în a căror evidență fiscală sunt înregistrați contribuabilii, denumit în continuare *compartiment de specialitate*.

4. Declararea în inactivitate a contribuabililor prevăzuți la pct. 1 nu se poate face înainte de împlinirea termenului de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

5. În sensul prezentei proceduri, prin obligație declarativă se înțelege obligația de depunere a următoarelor formulare:

- 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”;
- 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”;
- 101 „Declarație privind impozitul pe profit”;
- 300 „Decont de taxă pe valoarea adăugată”;
- 301 „Decont special de taxă pe valoarea adăugată”;
- 390 VIES „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare de bunuri”;
- 394 „Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național”.

6. Fluxul privind declararea contribuabililor inactivi, potrivit art. 92 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, se aplică semestrial, astfel:

- a) începând cu data de 25 iunie, pentru termenele de declarare 25 ianuarie—25 iunie (declarații aferente lunilor decembrie an precedent—mai an curent);
- b) începând cu data de 25 decembrie, pentru termenele de declarare 25 iulie—25 decembrie (declarații aferente lunilor iunie—noiembrie).

7. Nu se înscriu în evidența contribuabililor declarați inactivi acei contribuabili care, ca urmare a notificărilor transmise de organul fiscal central, depun declarațiile fiscale aferente perioadei de referință, până la expirarea termenului de 15 zile prevăzut în conținutul notificării.

8. Fluxul privind declararea ca inactivi a contribuabililor, potrivit art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală, se aplică lunar, după primirea informațiilor de la Oficiul Național al Registrului Comerțului.

9. Declaraarea în inactivitate a contribuabililor prevăzuți la art. 92 alin. (1) lit. f) și g) din Codul de procedură fiscală se va face după împlinirea termenului de 30 de zile de la comunicarea către contribuabil a notificării referitoare la situațiile respective, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

10. Nu se înscriu în evidența contribuabililor declarați inactivi acei contribuabili care, ca urmare a notificărilor transmise de organul fiscal central, fac dovada că nu se mai află în situația pentru care au fost incluși în listă, până la expirarea termenului de 30 de zile prevăzut în conținutul notificării.

11. Prezenta procedură nu se aplică contribuabililor care au fost declarați inactivi, potrivit condițiilor prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. b) și c) din Codul de procedură fiscală.

12. Sediile secundare înregistrate fiscal ale contribuabililor declarați inactivi sunt considerate inactice pe perioada în care contribuabilii care le-au înființat rămân inactivi.

B. Fluxul privind declararea contribuabililor inactivi, potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală

1. Lunar, organul fiscal central în a cărui evidență fiscală sunt înregistrați contribuabilii întocmește lista contribuabililor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, emite și transmite notificări acestei categorii de contribuabili, potrivit procedurilor de administrare în vigoare.

2. Semestrial, în termen de 15 zile de la termenul de transmitere a notificărilor pentru termenele de declarare 25 iunie, respectiv 25 decembrie, compartimentul de specialitate întocmește lista contribuabililor care îndeplinesc condițiile pentru a fi declarați inactivi, eliminând din lista contribuabililor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative acei contribuabili care au depus declarațiile ca urmare a notificărilor primite potrivit pct. 1.

3. Pentru întocmirea listei prevăzute la pct. 2 se au în vedere următoarele:

a) se selectează numai acei contribuabili care, în decursul unui semestru calendaristic, nu au depus nicio declarație fiscală din cele prevăzute la secțiunea A pct. 4;

b) nu se selectează:

— contribuabilii cărora li s-a aprobat, la cerere, de către organul fiscal central competent o măsură privind îndeplinirea obligațiilor fiscale declarative (regim derogatoriu);

— contribuabilii care au obligațiile fiscale stabilite, prin decizie, de către organele de inspecție fiscală;

— sediile secundare ale contribuabililor care sunt plătitoare de impozit pe venit din salarii.

4. Lista prevăzută la pct. 2 conține, în mod obligatoriu, următoarele informații:

a) denumirea contribuabilului;

b) codul de identificare fiscală;

c) domiciliul fiscal;

d) codul de identificare fiscală pentru fiecare sediu secundar înregistrat fiscal al respectivului contribuabil.

5. (1) În maximum 5 zile de la expirarea termenului prevăzut la pct. 2, compartimentul de specialitate transmite fiecărui contribuabil din listă, aflat în competența sa de administrare, o notificare privind îndeplinirea condițiilor pentru declararea ca inactiv potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, conform modelului din anexa nr. 5e) la ordin.

5. (2) Notificarea se întocmește în două exemplare, și se înaintează, spre semnare, șefului de administrație adjunct — colectare în cazul administrațiilor județene ale finanțelor publice/administrațiilor de sector ale finanțelor publice, șefului de administrație adjunct — colectare contribuabili mijlocii în cazul administrației pentru contribuabili mijlocii, directorului general adjunct care coordonează compartimentul registrul contribuabililor, în cazul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili sau conducătorului unității fiscale competente, după caz.

5. (3) Copia notificării se semnează de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

5. (4) Notificarea se comunică contribuabilului, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar cel de-al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al acestuia.

6. Contribuabilii care, în termen de 15 zile de la data comunicării notificărilor prevăzute la pct. 5. (1), își îndeplinesc obligațiile declarative sunt eliminați din lista contribuabililor care îndeplinesc condițiile pentru a fi declarați inactivi.

7. După expirarea termenului de 15 zile, pentru fiecare contribuabil înscris în listă se întocmește câte o Decizie de declarare în inactivitate, care se înaintează, spre semnare, directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz. Modelul Deciziei de declarare în inactivitate este prevăzut în anexa nr. 5a) la ordin.

8. Copia deciziei se semnează de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

9. Decizia de declarare în inactivitate se emite în două exemplare, din care un exemplar se comunică contribuabilului, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al acestuia. Declararea contribuabililor inactivi se face cu data comunicării Deciziei de declarare în inactivitate.

10. În termen de cel mult 5 zile de la data comunicării Deciziei de declarare în inactivitate, potrivit legii, compartimentul de specialitate înscrie în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, prin intermediul Direcției generale de tehnologia informației, următoarele date:

a) denumirea contribuabilului;

b) codul de identificare fiscală;

c) domiciliul fiscal;

d) data declarării inactivității fiscale, și anume data comunicării către contribuabil a Deciziei de declarare în inactivitate;

e) denumirea organului fiscal central care a emis Decizia de declarare în inactivitate, respectiv organul fiscal competent în administrarea contribuabilului.

11. Decizia de declarare în inactivitate produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați.

12. Documentația care a stat la baza întocmirii deciziei de declarare în inactivitate se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

C. Fluxul privind declararea contribuabililor inactivi, potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală

1. Lunar, în termen de 5 zile de la primirea informațiilor de la Oficiul Național al Registrului Comerțului, compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal central în a cărui evidență sunt înregistrați contribuabilii întocmește câte o listă care cuprinde contribuabilii care se află în una dintre situațiile de la art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală.

2. Lista prevăzută la pct. 1, în care se menționează condiția din lege pentru care a fost inclus în listă, cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele informații:

a) denumirea contribuabilului;

b) codul de identificare fiscală;

c) domiciliul fiscal;

d) codul de identificare fiscală pentru fiecare sediu secundar înregistrat fiscal al respectivului contribuabil.

3. În maximum 5 zile lucrătoare de la întocmirea listei prevăzute la pct. 1, pentru fiecare contribuabil înscris în listă, care îndeplinește condiția pentru a fi declarat inactiv prevăzută la art. 92 alin. (1) lit. d) și e) din Codul de procedură fiscală, după

caz, compartimentul de specialitate întocmește câte o Decizie de declarare în inactivitate, care se înaintează spre semnare directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz. Modelul Deciziei de declarare în inactivitate este prevăzut în anexa nr. 5a) la ordin.

4. Prevederile prezentului capitol secțiunea B pct. 8—12 se aplică corespunzător.

5.(1) În maximum 5 zile lucrătoare de la întocmirea listei prevăzute la pct. 1, pentru fiecare contribuabil înscris în listă, care îndeplinește condițiile pentru a fi declarat inactiv prevăzute de art. 92 alin. (1) lit. f) și g) din Codul de procedură fiscală, compartimentul de specialitate transmite câte o notificare în vederea clarificării situației pentru care a fost propus pentru a fi declarat inactiv. Modelul notificării este prevăzut în anexa nr. 5e) la ordin.

5.(2) Notificarea se întocmește în două exemplare și se înaintează, spre semnare, șefului de administrație adjunct — colectare în cazul administrațiilor județene ale finanțelor publice/administrațiilor de sector ale finanțelor publice, șefului de administrație adjunct — colectare contribuabili mijlocii în cazul administrației pentru contribuabili mijlocii, directorului general adjunct care coordonează compartimentul registrul contribuabililor, în cazul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili sau conducătorului unității fiscale competente, după caz.

5.(3) Copia notificării se semnează de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

5.(4) Notificarea se comunică contribuabilului, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar cel de-al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al acestuia.

6. Contribuabilii care, în termen de 30 de zile de la data comunicării notificării prevăzute la pct. 5, fac dovada faptului că nu se mai află în situațiile prevăzute de art. 92 alin. (1) lit. f) și g) din Codul de procedură fiscală, după caz, sunt eliminați din lista contribuabililor care îndeplinesc condițiile pentru a fi declarați inactivi.

7. Dovada că respectivul contribuabil nu se mai află în situația pentru care a fost inclus în lista contribuabililor care îndeplinesc condițiile pentru a fi declarați inactivi o reprezintă fie informația transmisă de Oficiul Național al Registrului Comerțului, fie certificatul constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului cu privire la clarificarea situației în cauză, depus de contribuabil la organul fiscal competent.

8. După expirarea termenului de 30 de zile, pentru fiecare contribuabil înscris în listă, care îndeplinește condiția pentru a fi declarat inactiv prevăzută de art. 92 alin. (1) lit. f) și g) din Codul de procedură fiscală, după caz, compartimentul de specialitate întocmește câte o Decizie de declarare în inactivitate, care se înaintează spre semnare directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz. Modelul Deciziei de declarare în inactivitate este prevăzut în anexa nr. 5a) la ordin.

9. Prevederile prezentului capitol secțiunea B pct. 8—12 se aplică corespunzător.

10. În cazul în care compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal central primește înștiințarea organului de inspecție fiscală privind constatarea situațiilor prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală, prevederile pct. 1—9 din prezenta secțiune se aplică corespunzător.

CAPITOLUL II

Procedura de verificare a contribuabililor care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. b)—g) din Codul de procedură fiscală

A. Prevederi generale

1. Pentru a fi declarați inactivi, în sensul prezentei proceduri, contribuabilii persoane juridice sau orice entități fără personalitate juridică trebuie să se afle în una dintre următoarele situații:

a) se sustrag controalelor efectuate de organul fiscal central prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia;

b) organul fiscal central constată că nu funcționează la domiciliul fiscal declarat;

c) inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului;

d) durata de funcționare a societății este expirată;

e) societatea nu mai are organe statutare;

f) durata deținerii spațiului cu destinația de sediu social este expirată.

2. Competența pentru constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la pct. 1 revine organelor de inspecție fiscală din cadrul structurilor subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv structurilor de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și unităților subordonate, după caz.

3. Competența pentru constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la pct. 1 lit. a) și b) revine Direcției generale antifraudă fiscală, numai pentru activitățile desfășurate de aceasta, conform competențelor.

B. Procedura privind verificarea contribuabililor care se sustrag controalelor efectuate de organele de inspecție fiscale prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia, conform prevederilor art. 92 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură fiscală

1. În cazul în care organul de inspecție fiscală, ca urmare a deplasării la fața locului, constată că adresa la care a fost declarat domiciliul fiscal al contribuabilului nu există, întocmește un proces-verbal prin care se consemnează această situație.

Totodată, organul de inspecție fiscală trimite la adresa de domiciliu fiscal declarat și la sediul social al contribuabilului invitația prin care acesta este solicitat să se prezinte la sediul organului fiscal pentru clarificarea situației sale fiscale, conform prevederilor art. 10 și 56 din Codul de procedură fiscală.

2. În cazul în care contribuabilul nu s-a prezentat pentru clarificarea situației fiscale, organul de inspecție fiscală întocmește un dosar care va cuprinde:

a) procesul-verbal întocmit ca urmare a acțiunii de control împreună cu invitațiile prin care reprezentantul legal al contribuabilului a fost solicitat să se prezinte la sediul organului de inspecție fiscală pentru clarificarea situației sale fiscale;

b) avizul privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură fiscală, prevăzut în anexa nr. 5g) la ordin, semnat de către conducătorul organului de inspecție fiscală competent.

C. Procedura privind verificarea de către organele de inspecție fiscală a contribuabililor care nu funcționează la domiciliul fiscal declarat, conform prevederilor art. 92 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală

1.1. În situația în care se constată că un contribuabil nu funcționează la domiciliul fiscal declarat, organul de inspecție fiscală va solicita, în scris, prezența unui reprezentant legal al acestuia la sediul organului de inspecție fiscală, stabilind data și ora de prezentare. Solicitarea se trimite la adresa de domiciliu fiscal declarat și la sediul social al contribuabilului.

1.2. În cazul în care contribuabilul are sedii secundare, organul de inspecție fiscală trimite solicitarea și la adresele unde acestea funcționează, dacă nu au dovada de sediu expirată, potrivit evidenței Oficiului Național al Registrului Comerțului.

2. Identificarea sediilor secundare ale contribuabilului se face din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Organul de inspecție fiscală poate solicita în scris Oficiului Național al Registrului Comerțului furnizarea de informații cu privire la acestea, după caz.

3. În cazul neprezentării reprezentantului legal al contribuabilului la sediul organului de inspecție fiscală, se încheie un proces-verbal în care se vor preciza acțiunile și toate demersurile întreprinse de organul de inspecție fiscală pentru identificarea acestuia.

4. La procesul-verbal întocmit ca urmare a acțiunii de control se anexează următoarele documente:

a) invitațiile prin care reprezentantul legal al contribuabilului a fost solicitat să se prezinte la sediul organului de inspecție fiscală pentru clarificarea situației sale fiscale, împreună cu documentele care să ateste că acestea au fost transmise, conform prevederilor legale;

b) orice alt document care să ateste că respectivul contribuabil nu funcționează la domiciliul fiscal declarat.

5. La finalizarea controlului, organul de inspecție fiscală întocmește un dosar care va cuprinde:

a) procesul-verbal întocmit ca urmare a acțiunii de control;

b) avizul privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, prevăzut în anexa nr. 5g) la ordin, semnat de către conducătorul organului de inspecție fiscală competent.

6. Dosarul cuprinzând documentele privind constatarea îndeplinirii condițiilor de declarare a contribuabililor inactivi, prevăzute la secțiunea B pct. 2 și 5 din prezenta secțiune, se întocmește în două exemplare, un exemplar, împreună cu avizul privind propunerea de declarare în inactivitate, potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) și c) din Codul de procedură fiscală, se transmite organului fiscal în a cărui evidență este înregistrat respectivul contribuabil, iar celălalt exemplar rămâne la organul de inspecție fiscală care l-a întocmit. Modelul avizului este prevăzut în anexa nr. 5g) la ordin.

D. Procedura privind verificarea de către organele de inspecție fiscală a contribuabililor care se află în una dintre situațiile prevăzute de art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală

1. În cazul în care organul de inspecție fiscală, ca urmare a deplasării la fața locului în vederea efectuării unei acțiuni de control, constată că respectivul contribuabil se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală, respectiv contribuabilul se află în inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului, are durata de funcționare a societății expirată, societatea nu mai are organe statutare sau are durata deținerii spațiului cu destinația de sediu social expirată, consemnează în procesul-verbal încheiat la finalizarea controlului și această situație.

2. Identificarea situațiilor prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. d)—g) se face comparând datele și informațiile puse la dispoziție de contribuabilii cu cele din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Organul de inspecție fiscală poate solicita în scris Oficiului Național al Registrului Comerțului furnizarea de informații cu privire la acestea, după caz.

3. După întocmirea procesului-verbal prezentat la pct. 1, organul de inspecție fiscală transmite organului fiscal cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor o înștiințare, prevăzută în anexa nr. 5i) la ordin, în care se consemnează că respectivul contribuabil verificat se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală.

E. Procedura privind verificarea contribuabililor care se sustrag de la efectuarea controalelor Direcției generale antifraudă fiscală prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal central identificarea acestuia, conform prevederilor art. 92 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură fiscală

1. În cazul în care inspectorii antifraudă, ca urmare a deplasării la fața locului, constată că adresa la care a fost declarat domiciliul fiscal al contribuabilului nu există, întocmesc un proces-verbal prin care se consemnează această situație.

2. Inspectorii antifraudă solicită, în scris, prezența unui reprezentant legal al contribuabilului la sediul Direcției generale antifraudă fiscală, stabilind data și ora de prezentare ori de câte ori adresele la care sunt declarate domiciliul fiscal și sediul social sunt diferite și/sau există sedii secundare declarate. Solicitarea se trimite la adresa la care este declarat sediul social și/sau la adresele unde sunt declarate sediile secundare care nu au dovada de sediu expirată potrivit evidenței Oficiului Național al Registrului Comerțului.

3. În cazul neprezentării reprezentantului legal al contribuabilului la sediul Direcției generale antifraudă fiscală, se încheie un proces-verbal în care se vor preciza acțiunile și toate demersurile întreprinse de inspectorii antifraudă pentru identificarea acestuia. La procesul-verbal se vor anexa toate invitațiile prin care reprezentantul legal al contribuabilului a fost solicitat să se prezinte la sediul Direcției generale antifraudă fiscală pentru clarificarea situației sale fiscale, împreună cu documentele care să ateste că acestea au fost transmise, conform prevederilor legale.

4. La finalizarea controlului, inspectorii antifraudă întocmesc un dosar care va cuprinde:

a) procesele-verbale, menționate la pct. 1 și 3, după caz, întocmite ca urmare a acțiunii de control, împreună cu toate documentele anexate;

b) avizul privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură fiscală, prevăzut în anexa nr. 5h) la ordin, semnat de către conducătorul organului de control.

5. Dosarul cuprinzând documentele privind constatarea îndeplinirii condițiilor de declarare a contribuabililor inactivi, prevăzute la pct. 4, se întocmește în două exemplare, un exemplar, împreună cu avizul privind propunerea de declarare în inactivitate, potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură fiscală, se transmite organului fiscal în a cărui evidență este înregistrat respectivul contribuabil, iar celălalt exemplar rămâne la organul de control care l-a întocmit. Modelul avizului este prevăzut în anexa nr. 5h) la ordin.

F. Procedura privind verificarea de către Direcția generală antifraudă fiscală a contribuabililor care nu funcționează la domiciliul fiscal declarat, conform prevederilor art. 92 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală

1. În situația în care inspectorii antifraudă, ca urmare a deplasării la fața locului, constată că un contribuabil nu desfășoară activitate la domiciliul fiscal declarat, întocmesc un proces-verbal prin care se consemnează această situație.

2. Inspectorii antifraudă solicită, în scris, prezența unui reprezentant legal al contribuabilului la sediul Direcției generale antifraudă fiscală, stabilind data și ora de prezentare. Solicitarea se trimite la adresa domiciliului fiscal și la adresa sediului social, dacă acestea sunt diferite.

3. În cazul în care contribuabilul are sedii secundare, solicitarea se transmite și la adresele unde acestea sunt declarate, dacă nu au dovada de sediu expirată, potrivit evidenței Oficiului Național al Registrului Comerțului.

4. Identificarea domiciliului fiscal, sediului social și sediilor secundare ale contribuabilului se face din baza de date a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

5. În cazul neprezentării reprezentantului legal al contribuabilului la sediul Direcției generale antifraudă fiscală, se încheie un proces-verbal în care se vor preciza acțiunile și toate demersurile întreprinse de inspectorii antifraudă pentru identificarea acestuia.

6. La procesul-verbal, întocmit ca urmare a acțiunii de control, se anexează următoarele documente:

a) invitațiile prin care reprezentantul legal al contribuabilului a fost solicitat să se prezinte la sediul Direcției generale antifraudă fiscală pentru clarificarea situației sale fiscale, împreună cu documentele care să ateste că acestea au fost transmise, conform prevederilor legale;

b) orice alt document care să ateste că respectivul contribuabil nu funcționează la domiciliul fiscal declarat.

7. La finalizarea controlului, inspectorii antifraudă întocmesc un dosar care va cuprinde:

a) procesele-verbale, menționate la pct. 1 și 5, după caz, întocmite ca urmare a acțiunii de control, împreună cu toate documentele anexate;

b) avizul privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, prevăzut în anexa nr. 5h) la ordin, semnat de către conducătorul organului de control.

8. Dosarul cuprinzând documentele privind constatarea îndeplinirii condițiilor de declarare a contribuabililor inactivi, prevăzute la pct. 7, se întocmește în două exemplare, un exemplar împreună cu avizul privind propunerea de declarare în inactivitate, potrivit art. 92 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală, se transmite organului fiscal în a cărui evidență este înregistrat respectivul contribuabil, iar celălalt exemplar rămâne la organul de control care l-a întocmit. Modelul avizului este prevăzut în anexa nr. 5h) la ordin.

CAPITOLUL III

Procedura de emitere și comunicare

a Deciziei de declarare în inactivitate, în cazul contribuabililor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală

1. Pe baza avizului primit de la organul de inspecție fiscală competent sau de la Direcția generală antifraudă fiscală, după caz, compartimentul de specialitate întocmește Decizia de declarare în inactivitate, care se înaintează, spre semnare, directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz. Modelul Deciziei de declarare în inactivitate este prevăzut în anexa nr. 5a) la ordin.

2. Prevederile cap. I secțiunea B pct. 8—12 se aplică corespunzător.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

1. Dacă înainte de aprobarea, de către directorul general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, a Deciziei de declarare în inactivitate, potrivit art. 92 alin. (1) lit. a) și d)—g) din Codul de procedură fiscală, după caz, ca urmare a aplicării fluxurilor prevăzute la cap. I secțiunile B, C, compartimentul de specialitate primește avizul organului de inspecție fiscală/Direcției generale antifraudă fiscală, după caz, privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b)/lit. c) din Codul de procedură fiscală, se sistează procedura de declarare în inactivitate potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. a) și d)—g) din Codul de procedură fiscală, după caz.

2.(1) Compartimentul de specialitate întocmește un referat prin care propune sistarea procedurii de declarare a inactivității potrivit art. 92 alin. (1) lit. a) și d)—g) din Codul de procedură fiscală, după caz, și continuarea procedurii de declarare în inactivitate fiscală potrivit art. 92 alin. (1) lit. b)/lit. c), după caz, din Codul de procedură fiscală, la propunerea organului de inspecție fiscală/Direcției generale antifraudă fiscală, după caz.

2.(2) Referatul se avizează de către șeful de administrație adjunct — colectare în cazul administrațiilor județene ale finanțelor publice/administrațiilor de sector ale finanțelor publice, șeful de administrație adjunct — colectare contribuabili mijlocii în cazul administrațiilor pentru contribuabili mijlocii, directorul general adjunct care coordonează compartimentul registrul contribuabililor, în cazul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, sau conducătorul unității fiscale competente, după caz.

3. La data radierii unui contribuabil, compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal central sistează procedura în derulare. În acest sens se întocmește un referat motivat, care se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

ANEXA Nr. 2

PROCEDURĂ

de reactivare a contribuabililor/plătitorilor declarați inactivi

CAPITOLUL I

Procedura privind reactivarea contribuabililor declarați inactivi, potrivit art. 92 alin. (1) lit. a)—g) din Codul de procedură fiscală

A. Prevederi generale

1. Pentru a fi reactivați, contribuabilii declarați inactivi potrivit art. 92 alin. (1) lit. a)—g) din Codul de procedură fiscală trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să își îndeplinească toate obligațiile declarative prevăzute de lege;

b) să nu înregistreze obligații fiscale restante;

c) organul fiscal central să constate că aceștia funcționează la domiciliul fiscal declarat;

d) să nu se afle în situația pentru care a fost declarat inactiv, în cazul contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală.

2. Condiția prevăzută la pct. 1 lit. a) se consideră îndeplinită și în cazul în care obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal central.

3. Contribuabilii pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, contribuabilii care au intrat în faliment sau cei pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o

hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligațiilor declarative.

4. Reactivarea contribuabililor se face cu data comunicării deciziei de reactivare. Decizia de reactivare produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați.

5. Sediile secundare înregistrate fiscal ale contribuabililor reactivați sunt considerate active începând cu data reactivării contribuabililor care le-au înființat.

B. Fluxul de reactivare a contribuabililor declarați inactivi, potrivit art. 92 alin. (1) lit. a)—g) din Codul de procedură fiscală

1. În cazul în care un contribuabil îndeplinește condițiile de reactivare, acesta poate solicita reactivarea, prin depunerea unei cereri la organul fiscal central în a cărui evidență fiscală este înregistrat.

2.(1) După primirea cererii, compartimentul de specialitate solicită verificarea în evidențele fiscale proprii ale organului fiscal competent a îndeplinirii condițiilor de reactivare de către respectivul contribuabil.

2.(2) Perioada supusă verificării cuprinde termenele de declarare și de plată aferente perioadei de prescripție a dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale, inclusiv pentru perioada în care contribuabilul a fost declarat inactiv.

3. Pentru contribuabilii declarați inactivi potrivit art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală, compartimentul de specialitate verifică dacă aceștia nu se mai află în situația pentru care au fost declarați inactivi, conform mențiunilor înscrise în registrele în care au fost înregistrați.

4. Verificarea îndeplinirii condiției de reactivare referitoare la obligațiile declarative se realizează de către compartimentul cu atribuții în gestionarea declarațiilor fiscale.

5. Se consideră că un contribuabil și-a îndeplinit obligațiile declarative pentru perioada în care acesta a beneficiat de regimul derogatoriu de declarare sau pentru care obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal central.

6. Îndeplinirea condiției de reactivare referitoare la obligațiile de plată se verifică de compartimentul cu atribuții în organizarea evidenței pe plătitori, la solicitarea compartimentului de specialitate.

7.(1) Dacă se constată că respectivul contribuabil nu îndeplinește condițiile de reactivare referitoare la obligațiile declarative și de plată, compartimentul de specialitate întocmește un referat, care conține în mod obligatoriu:

- datele de identificare ale contribuabilului (denumirea, domiciliul fiscal, codul de identificare fiscală);
- numărul și data deciziei prin care respectivul contribuabil a fost declarat inactiv;
- motivația propunerii de respingere a solicitării de reactivare.

7.(2) Pe baza referatului, compartimentul de specialitate întocmește Decizia de respingere a cererii de reactivare, care se înaintează spre semnare directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz. Modelul Deciziei de respingere a cererii de reactivare este prevăzut în anexa nr. 5d) la ordin.

7.(3) Copia deciziei se semnează de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

7.(4) Decizia de respingere a cererii de reactivare se emite în două exemplare, din care un exemplar se comunică contribuabilului, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

8.(1) Dacă se constată că respectivul contribuabil îndeplinește condițiile de reactivare referitoare la obligațiile declarative și de plată, compartimentul de specialitate verifică în evidențele fiscale dacă acel contribuabil nu se încadrează în una dintre situațiile de declarare în inactivitate fiscală, prevăzute de art. 92 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

8.(2) În cazul în care contribuabilul se încadrează în una dintre situațiile de declarare în inactivitate, compartimentul de specialitate întocmește un referat motivat și propune respingerea solicitării de reactivare. Prevederile pct. 7.(1)—7.(4) se aplică corespunzător.

8.(3) Contribuabilul poate depune o nouă solicitare de reactivare după înlăturarea situației care a condus la respingerea solicitării de reactivare.

9. Pentru contribuabilii care și-au îndeplinit condițiile de reactivare referitoare la obligațiile de declarare și de plată și nu se încadrează în altă situație de declarare în inactivitate prevăzută de art. 92 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, compartimentul de specialitate întocmește un referat, care conține în mod obligatoriu:

- datele de identificare ale contribuabilului (denumirea, domiciliul fiscal, codul de identificare fiscală);
- numărul și data deciziei prin care respectivul contribuabil a fost declarat inactiv;
- motivația propunerii de reactivare.

10.(1) Pentru contribuabilii care au fost declarați în inactivitate, potrivit art. 92 alin. (1) lit. a) și d)—g) din Codul de procedură fiscală, precum și pentru contribuabilii care au fost declarați în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală, după caz, la propunerea organelor de inspecție fiscală, referatul cuprinzând propunerea de reactivare se transmite organului de inspecție fiscală competent, în vederea verificării condiției privind funcționarea contribuabilului la domiciliul fiscal declarat.

10.(2) Verificarea condiției menționate la pct. 10.(1) referitoare la funcționarea contribuabilului la domiciliul fiscal declarat se realizează potrivit procedurii prevăzute la cap. II.

11. Pentru contribuabilii declarați inactivi, potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală, după caz, la propunerea Direcției generale antifraudă fiscală, referatul se transmite acesteia, în vederea verificării condiției privind funcționarea contribuabilului la domiciliul fiscal declarat.

12. Ca urmare a verificărilor efectuate, organul de inspecție fiscală sau organul de control din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală întocmește documentația specifică, precum și avizul cuprinzând propunerea de reactivare sau de respingere a cererii, înscriind ca motivație dacă a fost îndeplinită sau nu a fost îndeplinită condiția de reactivare, prevăzută la art. 92 alin. (5) lit. c) din Codul de procedură fiscală.

13. Avizul se semnează de conducătorul organului de inspecție fiscală competent sau al Direcției generale antifraudă fiscală, după caz, și se transmite organului fiscal central în a cărui evidență fiscală este înregistrat contribuabilul.

14. În cazul în care avizul organului de inspecție fiscală sau al organului de control din cadrul Direcției generale antifraudă fiscală, după caz, cuprinde propunerea de respingere a cererii de reactivare, compartimentul de specialitate întocmește Decizia de respingere a cererii de reactivare. Prevederile pct. 7.(2)—7.(4) din prezenta secțiune se aplică corespunzător.

15.(1) În cazul în care contribuabilul îndeplinește toate condițiile de reactivare prevăzute de lege, compartimentul de specialitate întocmește Decizia de reactivare, care se înaintează spre semnare directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz. Modelul Deciziei de reactivare este prevăzut în anexa nr. 5b) la ordin.

15.(2) Copia deciziei se semnează de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

15.(3) Decizia de reactivare se emite în două exemplare, din care un exemplar se comunică contribuabilului, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

16. În termen de cel mult 5 zile de la data comunicării Deciziei de reactivare, potrivit legii, compartimentul de specialitate înscrie în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, prin intermediul Direcției generale de tehnologia informației, următoarele date:

- a) denumirea contribuabilului;
- b) codul de identificare fiscală;
- c) domiciliul fiscal;
- d) data reactivării, și anume data comunicării deciziei de reactivare a contribuabilului;
- e) denumirea organului fiscal central care a emis Decizia de reactivare, respectiv organul fiscal competent în administrarea contribuabilului.

17. Decizia de reactivare produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați.

18. În cazul în care contribuabilul revine cu o nouă cerere, fluxul de reactivare a contribuabililor inactivi, prevăzut în prezenta procedură, se reia în mod corespunzător.

19. Prezenta procedură se aplică în mod corespunzător și în cazul reactivării contribuabililor pentru care s-a deschis procedura insolvenței în formă simplificată, a contribuabililor care au intrat în faliment sau a contribuabililor pentru care s-a pronunțat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare, după îndeplinirea obligațiilor declarative, la cererea acestora.

CAPITOLUL II

Procedura privind verificarea de către organele de inspecție fiscală a îndeplinirii condiției de reactivare prevăzute la art. 92 alin. (5) lit. c) din Codul de procedură fiscală

1. În vederea verificării condiției de reactivare prevăzute la art. 92 alin. (5) lit. c) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor transmite organului de inspecție fiscală competent referatul privind contribuabilii propuși pentru reactivare, care au fost declarați în inactivitate, potrivit art. 92 alin. (1) lit. a) și d)—g) din Codul de procedură fiscală, precum și privind contribuabilii care au fost declarați în inactivitate, potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală, după caz, la propunerea organelor de inspecție fiscală.

2. După primirea referatului, organul de inspecție fiscală se va deplasa la domiciliul fiscal declarat al contribuabilului pentru efectuarea unui control în vederea verificării că acesta funcționează la domiciliul fiscal declarat.

În acest sens, organul de inspecție fiscală verifică existența faptică a spațiului aferent domiciliului fiscal declarat și, după caz, a sediilor secundare declarate, precum și dacă contribuabilul desfășoară activitatea comercială în limita obiectului înscris în autorizația de funcționare, dacă spațiul folosit ca domiciliu fiscal/sediu secundar permite desfășurarea activităților pentru care societatea este autorizată.

3. La finalizarea controlului organul de inspecție fiscală va întocmi un dosar care va cuprinde:

a) proces-verbal la care se vor anexa documentele justificative care să ateste că respectivul contribuabil funcționează la domiciliul fiscal declarat;

b) avizul privind propunerea de reactivare sau de respingere a cererii de reactivare, după caz, prevăzut în anexa nr. 5g) la ordin, care va cuprinde și motivația dacă a fost îndeplinită sau nu a fost îndeplinită condiția de reactivare, prevăzută la art. 92 alin. (5) lit. c) din Codul de procedură fiscală, semnat de conducătorul organului de inspecție fiscală competent.

4. Dosarul cuprinzând documentele privind propunerea de reactivare sau de respingere a cererii de reactivare, prevăzut la pct. 3, va fi întocmit în două exemplare, un exemplar împreună cu avizul privind propunerea de reactivare sau de respingere a cererii de reactivare, după caz, va fi transmis organului fiscal în a cărui evidență este înregistrat respectivul contribuabil, în

vederea întocmirii de către compartimentul de specialitate a Deciziei de reactivare sau a Deciziei de respingere a cererii de reactivare, iar celălalt exemplar rămâne la organul de inspecție fiscală care l-a întocmit.

CAPITOLUL III

Procedura privind verificarea îndeplinirii condiției de reactivare prevăzute la art. 92 alin. (5) lit. c) din Codul de procedură fiscală a contribuabililor declarați inactivi, la propunerea Direcției generale antifraudă fiscală

1. În vederea verificării condiției de reactivare prevăzute la art. 92 alin. (5) lit. c) din Codul de procedură fiscală, pentru contribuabilii declarați inactivi la propunerea Direcției generale antifraudă fiscală, organul fiscal cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor transmite Direcției generale antifraudă fiscală referatul privind contribuabilii propuși pentru reactivare.

2. După primirea referatului, Direcția generală antifraudă fiscală efectuează un control la domiciliul fiscal declarat al contribuabilului în vederea constatării existenței faptice a spațiului aferent domiciliului fiscal declarat, precum și a faptului că acesta funcționează la domiciliul fiscal declarat.

3. La finalizarea controlului organul de control va întocmi un dosar care va cuprinde:

a) proces-verbal la care se vor anexa documentele justificative care să ateste că respectivul contribuabil funcționează la domiciliul fiscal declarat;

b) avizul privind propunerea de reactivare sau de respingere a cererii de reactivare, după caz, prevăzut în anexa nr. 5h) la ordin, care va cuprinde și motivația dacă a fost îndeplinită sau nu a fost îndeplinită condiția de reactivare, prevăzută la art. 92 alin. (5) lit. c) din Codul de procedură fiscală, semnat de conducătorul organului de control.

4. Dosarul cuprinzând documentele privind propunerea de reactivare sau de respingere a cererii de reactivare, prevăzut la pct. 3, va fi întocmit în două exemplare; un exemplar, împreună cu avizul privind propunerea de reactivare sau de respingere a cererii de reactivare, după caz, va fi transmis organului fiscal în a cărui evidență este înregistrat respectivul contribuabil, în vederea întocmirii de către compartimentul de specialitate a Deciziei de reactivare sau a Deciziei de respingere a cererii de reactivare, iar celălalt exemplar rămâne la organul de control care l-a întocmit.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

La data radierii unui contribuabil, compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal central sistează procedura în derulare. În acest sens se întocmește un referat motivat, care se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

ANEXA Nr. 3

PROCEDURĂ de îndreptare a erorilor materiale

CAPITOLUL I

Procedura de îndreptare a erorilor materiale pentru contribuabilii declarați inactivi/reactivați potrivit art. 92 alin. (1) lit. a) și d)—g) din Codul de procedură fiscală

A. Prevederi generale

1. Îndreptarea erorilor materiale în cazul contribuabililor declarați inactivi, potrivit art. 92 alin. (1) lit. a) și d)—g) din Codul de procedură fiscală, se realizează, din oficiu, de către organul fiscal competent sau la solicitarea scrisă a contribuabilului declarat inactiv, după caz.

2. În cazul în care un contribuabil constată că, din eroare, a fost înscris în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, poate solicita îndreptarea erorii materiale, prin depunerea la organul fiscal central în a cărui evidență fiscală este înregistrat, direct sau prin împuternicit, a unei cereri.

B. Fluxul privind îndreptarea erorilor materiale în cazul contribuabililor declarați inactivi

1. După primirea cererii pentru îndreptarea erorii, organul fiscal central verifică în evidențele fiscale proprii dacă respectivul contribuabil a fost declarat inactiv ca urmare a unei erori a organului fiscal.

2. Dacă între datele și documentele furnizate de contribuabil prin cerere și datele din evidența fiscală există neconcordanțe privitoare la condițiile pe baza cărora contribuabilul a fost declarat inactiv, compartimentul de specialitate solicită prezența contribuabilului la sediul său, în vederea clarificării situației fiscale, prin transmiterea notificării prevăzute în anexa nr. 5f) la ordin.

3. Notificarea se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar se comunică contribuabilului, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar cel de-al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al acestuia.

4. În cazul în care contribuabilul notificat nu se prezintă pentru clarificarea situației fiscale în termen de 15 zile de la data comunicării notificării, solicitarea de îndreptare a erorii materiale se respinge.

5. În acest caz, compartimentul de specialitate întocmește o notă care cuprinde în mod obligatoriu motivația respingerii, la care se anexează notificarea transmisă contribuabilului. Nota se supune aprobării conducătorului organului fiscal central în a cărui evidență fiscală este înregistrat contribuabilul. În cazul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, nota se aprobă de directorul general adjunct care coordonează compartimentul de specialitate.

6. În baza notei aprobate, compartimentul de specialitate întocmește decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale, care se înaintează spre semnare directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz. Modelul deciziei de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale este prevăzut în anexa nr. 5d) la ordin.

7. Copia deciziei se semnează de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

8. Decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale se emite în două exemplare, dintre care un exemplar se comunică contribuabilului, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

9. În cazul în care contribuabilul revine cu o nouă cerere, se reia procedura.

10. Dacă se constată, din oficiu sau ca urmare a solicitării contribuabilului, că un contribuabil a fost declarat inactiv ca urmare a unei erori, compartimentul de specialitate întocmește un referat, care conține în mod obligatoriu:

a) datele de identificare ale contribuabilului (denumirea, domiciliul fiscal, codul de identificare fiscală);

b) numărul și data deciziei prin care respectivul contribuabil a fost declarat inactiv;

c) dacă propunerea de scoatere din evidența contribuabililor inactivi/reactivați este făcută din oficiu de către organul fiscal sau ca urmare a unei cereri a contribuabilului (numărul și data cererii);

d) descrierea situației care a condus la înscrierea, din eroare, a contribuabilului în evidența contribuabililor declarați inactivi;

e) propunerea de îndreptare a erorii materiale.

11. Referatul se semnează de către persoana care l-a întocmit, se vizează de către conducătorul compartimentului de specialitate și se înaintează spre aprobare conducătorului organului fiscal în a cărui evidență fiscală este înregistrat contribuabilul. În cazul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, referatul se aprobă de directorul general adjunct care coordonează compartimentul de specialitate.

12. Pe baza referatului aprobat, compartimentul de specialitate întocmește decizia de îndreptare a erorii materiale, cu efect pentru viitor și pentru trecut. Decizia de îndreptare a erorii materiale, prevăzută în anexa nr. 5c) la ordin, se înaintează spre semnare directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz.

13. Copia deciziei se semnează de către persoanele implicate potrivit competențelor stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare și prin prezenta procedură.

14. Decizia se emite în două exemplare, dintre care un exemplar se comunică contribuabilului, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

15. Procedura prevăzută la pct. 10—13 se desfășoară în maximum 5 zile lucrătoare.

16. Contribuabilii pentru care s-a îndreptat eroarea materială privind declararea inactivității fiscale se elimină din Registrul contribuabililor inactivi/reactivați și își păstrează calitatea de contribuabili activi pe toată perioada cuprinsă între data comunicării deciziei de declarare în inactivitate și data comunicării deciziei de îndreptare a erorii materiale.

17. În cazul acestor contribuabili se anulează și scoaterea din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA. În acest caz, se menține data înregistrării în scopuri de TVA inițială, contribuabilul păstrându-și această calitate inclusiv pe perioada cuprinsă între data comunicării deciziei de declarare în inactivitate și data comunicării deciziei de anulare a acesteia.

18. În cazul erorii materiale privind reactivarea, procedura de îndreptare a erorii materiale prevăzută de prezenta secțiune se aplică corespunzător.

19. În cazul contribuabililor pentru care s-a îndreptat eroarea materială privind reactivarea, se operează corespunzător în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, în sensul eliminării mențiunilor privind reactivarea, acești contribuabili păstrând calitatea de contribuabili inactivi de la data comunicării deciziei de declarare în inactivitate.

20. Pentru contribuabilii prevăzuți la pct. 19 care, în urma reactivării, au fost înregistrați în scopuri de TVA, organul fiscal anulează decizia de înregistrare, din oficiu, în scopuri de TVA.

21. Dacă, în urma solicitării depuse de contribuabil, se constată că respectivul contribuabil nu a fost declarat inactiv/reactivat ca urmare a unei erori, compartimentul de specialitate întocmește o notă care va cuprinde în mod obligatoriu motivația respingerii cererii. Nota se supune aprobării conducătorului organului fiscal în a cărui evidență fiscală este înregistrat contribuabilul. În cazul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, nota se aprobă de directorul general adjunct care coordonează compartimentul de specialitate.

22. Prevederile pct. 6—8 se aplică corespunzător.

23. Documentația care a stat la baza aprobării/respingerii cererii de îndreptare a erorii materiale se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

CAPITOLUL II

Procedura de îndreptare a erorilor materiale pentru contribuabilii declarați inactivi, potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală, la propunerea organelor de inspecție fiscală

1. Îndreptarea erorilor materiale în cazul contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală se realizează la solicitarea scrisă a reprezentantului legal al contribuabilului declarat inactiv. Cererea se depune la organul fiscal în a cărui evidență este înregistrat contribuabilul.

2. Compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal competent transmite cererea, spre soluționare, organului de inspecție fiscală competent, numai pentru contribuabilii declarați inactivi la propunerea organelor de inspecție fiscală.

3. Organul de inspecție fiscală, după primirea cererii, verifică dacă contribuabilul a fost declarat inactiv ca urmare a unei erori a organului de inspecție fiscală și în acest sens va efectua un control pentru verificarea realității datelor furnizate de contribuabil prin cerere.

La finalizarea controlului, organul de inspecție fiscală va întocmi un proces-verbal, la care va anexa documentele justificative care să ateste funcționarea la domiciliul fiscal declarat.

4. După derularea procedurilor prevăzute la pct. 3, organul de inspecție fiscală întocmește avizul, prevăzut în anexa nr. 5g) la ordin, privind propunerea de aprobare sau respingere, după caz, a cererii de îndreptare a erorii, care se semnează de către conducătorul organului de inspecție fiscală competent.

5. Avizul prevăzut la pct. 4 se transmite, împreună cu procesul-verbal întocmit ca urmare a acțiunii de control, organului fiscal cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor în a cărui evidență este înregistrat respectivul contribuabil, în vederea întocmirii de către compartimentul de specialitate a Deciziei de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale sau a Deciziei de îndreptare a erorii materiale, după caz.

CAPITOLUL III

Procedura de îndreptare a erorilor materiale pentru contribuabilii declarați inactivi, potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală, la propunerea Direcției generale antifraudă fiscală

1. Îndreptarea erorilor materiale în cazul contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală se realizează la solicitarea scrisă a reprezentantului legal al contribuabilului declarat inactiv. Cererea se depune la organul fiscal în a cărui evidență este înregistrat contribuabilul.

2. Compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal competent transmite cererea, spre soluționare, Direcției generale antifraudă fiscală.

3. Direcția generală antifraudă fiscală, după primirea cererii, verifică dacă contribuabilul a fost declarat inactiv ca urmare a unei erori a organului de control și în acest sens va efectua un control pentru verificarea realității datelor furnizate de contribuabil, prin cerere.

La finalizarea controlului, inspectorii antifraudă întocmesc un proces-verbal, la care anexează documentele justificative care atestă identificarea domiciliului fiscal și/sau funcționarea la domiciliul fiscal declarat.

4. După derularea procedurilor prevăzute la pct. 3, Direcția generală antifraudă fiscală întocmește avizul, prevăzut în anexa nr. 5h) la ordin, privind propunerea de aprobare sau respingere, după caz, a cererii de îndreptare a erorii, care se semnează de către conducătorul organului de control.

5. Avizul prevăzut la pct. 4 se transmite, împreună cu procesul-verbal întocmit ca urmare a acțiunii de control, organului fiscal cu atribuții în domeniul gestionării registrului

contribuabililor în a cărui evidență este înregistrat respectivul contribuabil, în vederea întocmirii de către compartimentul de specialitate a Deciziei de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale sau a Deciziei de îndreptare a erorii materiale, după caz.

CAPITOLUL IV

Procedura de emitere a Deciziei de îndreptare a erorii materiale/Deciziei de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale, în cazul contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală

1. Pe baza documentației organului de inspecție fiscală sau a Direcției generale antifraudă fiscală, după caz, compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal central în a cărui evidență este înregistrat contribuabilul întocmește Decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale/Decizia de îndreptare a erorii materiale, după caz.

2. Dacă organul de inspecție fiscală sau Direcția generală antifraudă fiscală, după caz, propune respingerea cererii de îndreptare a erorii materiale, compartimentul de specialitate întocmește Decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale, care cuprinde, în mod obligatoriu, motivația organului de inspecție fiscală competent sau a Direcției generale antifraudă fiscală, după caz, care se înaintează, spre semnare, directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz. Modelul Deciziei de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale este prevăzut în anexa nr. 5d) la ordin.

3. Prevederile de la cap. I secțiunea B pct. 7 și 8 se aplică corespunzător.

4. Dacă organul de inspecție fiscală sau Direcția generală antifraudă fiscală, după caz, propune aprobarea cererii de îndreptare a erorii materiale, compartimentul de specialitate întocmește Decizia de îndreptare a erorii materiale, cu efect pentru viitor și pentru trecut, care se înaintează, spre semnare, directorului general al direcției generale regionale a finanțelor publice sau al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz. Modelul Deciziei de îndreptare a erorii materiale este prevăzut în anexa nr. 5c) la ordin.

5. Prevederile de la cap. I secțiunea B pct. 13 și 14 se aplică corespunzător.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

La data radierii unui contribuabil, compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal central sistează procedura în derulare. În acest sens se întocmește un referat motivat, care se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

ANEXA Nr. 4

PROCEDURĂ

de scoatere din evidența contribuabililor/plătitorilor declarați inactivi a contribuabililor/plătitorilor radiați

1. Pentru contribuabilii care au fost declarați inactivi și care își încetează activitatea, Registrul contribuabililor inactivi/reactivați se actualizează corespunzător de către organele fiscale în a căror evidență fiscală aceștia sunt înregistrați.

2. În sensul prezentei proceduri, contribuabilii care își încetează activitatea, denumiți în continuare *contribuabili radiați*, sunt:

a) comercianții radiați din registrul comerțului;

b) ceilalți contribuabili, cu excepția comercianților, care la încetarea condițiilor care au generat înregistrarea fiscală au depus certificatul de înregistrare fiscală, în vederea anulării.

3. În prima zi a fiecărei luni, compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal central competent întocmește un referat, care conține în mod obligatoriu:

— datele de identificare ale contribuabililor radiați (denumirea, domiciliul fiscal, codul de identificare fiscală);

— numărul și data documentului care atestă radierea;

— data radierii;

— numărul și data deciziei prin care respectivii contribuabili au fost declarați inactivi;

— propunerea de scoatere din evidența contribuabililor declarați inactivi a contribuabililor radiați.

4. Referatul se avizează de către șeful de administrație adjunct — colectare, în cazul administrațiilor județene ale finanțelor publice/administrațiilor de sector ale finanțelor publice, șeful de administrație adjunct — colectare contribuabili mijlocii, în cazul administrației pentru contribuabili mijlocii, directorul general adjunct care coordonează compartimentul registrul contribuabililor, în cazul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, sau de conducătorul unității fiscale, după caz.

5. Pe baza referatului aprobat se întocmește lista cuprinzând datele de identificare ale contribuabililor declarați inactivi care au fost radiați din Registrul contribuabililor.

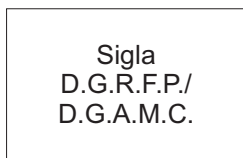
6. Listele avizate de conducătorul organului fiscal/directorul general adjunct și confirmate electronic se transmit în format electronic de direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili către Direcția generală de tehnologia informației.

7. Procedura prevăzută la pct. 3—6 se desfășoară în maximum 5 zile lucrătoare.

8. În prima zi de la primirea listelor prevăzute la pct. 6, Direcția generală de tehnologia informației verifică fiecare contribuabil din liste prin raportare la informațiile existente în Registrul contribuabililor la nivel central și, în situația confirmării radierii, operează în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, înscriind, pentru fiecare contribuabil din listă, data radierii. În cazul în care se constată că unii contribuabili nu figurează ca fiind radiați în Registrul contribuabililor la nivel central, Direcția generală de tehnologia informației transmite, în format electronic, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, după caz, lista contribuabililor care se află în această situație.

9. Contribuabililor declarați inactivi, care au fost radiați, li se păstrează istoricul în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, pe o perioadă de 5 ani începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost radiați.

ANEXA Nr. 5a)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
 Nr. /

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

DECIZIE DE DECLARARE ÎN INACTIVITATE

Către: Denumirea
 Domiciliul fiscal: localitatea, str. nr., bl.,
 ap., et., județul/sectorul
 Cod de identificare fiscală

Având în vedere dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. a)—g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*), vă aducem la cunoștință că, începând cu data comunicării prezentei decizii, sunteți declarat inactiv.

Motivația declarării în inactivitate fiscală

În termen de 5 zile de la data comunicării prezentei decizii, veți fi înscris în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, afișat pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, www.anaf.ro, la secțiunea Informații publice. Prezenta decizie produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în Registrul contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați, conform art. 92 alin. (13) din Codul de procedură fiscală.

Menționăm că, începând cu data declarării în inactivitate fiscală, sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. (6) și (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

De asemenea, potrivit art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, inactivitatea fiscală se înscrie atât în cazierul fiscal al contribuabilului declarat inactiv, cât și al reprezentanților legali sau reprezentanților desemnați ai acestuia, cu excepția inactivității fiscale declarate ca urmare a înscrierii inactivității temporare la registrul comerțului, prevăzută în Codul de procedură fiscală.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu dispozițiile art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală.

Director general

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

ANEXA Nr. 5b)

Sigla
D.G.R.F.P./
D.G.A.M.C.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
Nr. /

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

DECIZIE DE REACTIVARE

Către: Denumirea
Domiciliul fiscal: localitatea, str. nr., bl.,
ap., et., județul/sectorul
Cod de identificare fiscală

Având în vedere dispozițiile art. 92 alin. (5)—(8) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*), vă aducem la cunoștință că, începând cu data comunicării prezentei decizii, sunteți reactivat.

În termen de 5 zile de la data comunicării prezentei decizii, veți fi înscris în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, afișat pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, www.anaf.ro, la secțiunea Informații publice. Prezenta decizie produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, conform art. 92 alin. (13) din Codul de procedură fiscală.

În situația în care, înaintea declarării inactivității fiscale, aveți calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, după reactivare veți solicita înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (12) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării Deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu dispozițiile art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală.

Director general

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Cod 14.13.26.91

www.anaf.ro

ANEXA Nr. 5c)

Sigla
D.G.R.F.P./
D.G.A.M.C.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
Nr. /

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

DECIZIE DE ÎNDREPTARE A ERORII MATERIALE

Către: Denumirea
Domiciliu fiscal: localitatea, str. nr.,
bl., ap. et., județul/sectorul
Cod de identificare fiscală

Având în vedere dispozițiile art. 92 alin. (9) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*), întrucât s-a constatat că ați fost declarat inactiv/reactivat din eroare, vă comunicăm anularea Deciziei de declarare în inactivitate/Deciziei de reactivare nr. din data de/a poziției nr. din Lista contribuabililor declarați inactivi/reactivați, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. din data de, cu efect pentru viitor și pentru trecut.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu dispozițiile art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală.

Director general

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Cod 14.13.26.92

www.anaf.ro

ANEXA Nr. 5d)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
 Nr. /

Adresa:

 Tel.:
 Fax:
 E-mail:

DECIZIE DE RESPINGERE
a cererii de reactivare/îndreptare a erorii materiale

Către: Denumirea
 Domiciliu fiscal: localitatea, str. nr.
 bl., ap., et. județul/sectorul
 Cod de identificare fiscală

Ca urmare a Cererii de reactivare/îndreptare a erorii materiale nr. din data de și având în vedere dispozițiile art. 92 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*), precum și prevederile Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.846/2015 pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 92 din Codul de procedură fiscală, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare, prin prezenta decizie vă comunicăm că cererea dumneavoastră a fost respinsă.

Motivația respingerii cererii de reactivare/îndreptare a erorii materiale

.....

.....

.....

.....

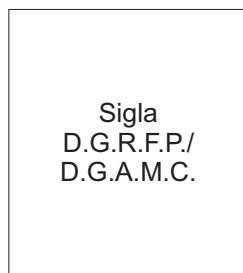
Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la organul fiscal emitent, în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu dispozițiile art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală.

Director general
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

Cod 14.13.26.93

www.anaf.ro

ANEXA Nr. 5e)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
 Administrația Județeană a Finanțelor Publice
 Administrația pentru Contribuabili Mijlocii
 Administrația Sectorului a Finanțelor Publice
 Unitatea fiscală
 Nr. /

Adresa:

 Tel.:
 Fax:
 E-mail:

NOTIFICARE

privind îndeplinirea condițiilor pentru declararea ca inactiv, potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. a) și lit. f)/g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

În conformitate cu prevederile art. 92 alin. (1) lit. a) și lit. f)/g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*), vă comunicăm că sunteți inclus în lista contribuabililor care îndeplinesc condițiile pentru a fi declarați inactivi.

Pentru a nu fi declarat inactiv, potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, aveți obligația îndeplinirii tuturor obligațiilor declarative înscrise în vectorul fiscal, în termen de 15 zile de la data primirii prezentei notificări.

Pentru a nu fi declarat inactiv, potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. f)/g) din Codul de procedură fiscală, aveți obligația clarificării situației în care vă aflați, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei notificări.

De asemenea, vă comunicăm că, potrivit art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, inactivitatea fiscală se înscrie atât în cazierul fiscal al contribuabilului declarat inactiv, cât și al reprezentanților legali sau reprezentanților desemnați ai acestuia.

Pentru informații suplimentare în legătură cu această notificare, persoana care poate fi contactată este dna/dl, la sediul nostru sau la numărul de telefon, între orele

În speranța că veți da curs solicitării noastre, vă mulțumim.

Conducătorul unității fiscale/Șef administrație adjunct colectare/Director general adjunct

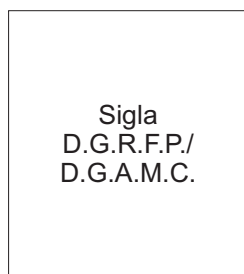
Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Cod 14.13.07.99/1

www.anaf.ro

ANEXA Nr. 5f)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice

Direcția generală de administrare a marilor contribuabili

Administrația Județeană a Finanțelor Publice

Administrația pentru Contribuabili Mijlocii

Administrația Sectorului ... a Finanțelor Publice

Unitatea fiscală

Nr. /

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

NOTIFICARE

privind neconcordanțe între documentele furnizate și evidența fiscală

Către: Denumirea
 Domiciliu fiscal: localitatea, str. nr.
 bl., ap., et., județul/sectorul
 Cod de identificare fiscală

Din analiza cererii dumneavoastră de eliminare din Registrul contribuabililor inactivi/reactivați, ca urmare a unei erori, a rezultat că există neconcordanțe între datele furnizate de dumneavoastră în cerere și evidențele fiscale, privind depunerea formularelor:

- 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”
- 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”
- 101 „Declarație privind impozitul pe profit”
- 300 „Decont de taxă pe valoarea adăugată”
- 301 „Decont special de taxă pe valoarea adăugată”
- 390 VIES „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare de bunuri”
- 394 „Declarație informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național”, precum și/sau plata următoarelor obligații fiscale:
-
-
-

Vă rugăm ca, în termen de 15 zile de la data primirii prezentei notificări, să vă prezentați la sediul nostru, în vederea clarificării acestei situații.

Pentru informații suplimentare în legătură cu această notificare, persoana care poate fi contactată este dna/dl, la sediul nostru sau la numărul de telefon, între orele

În cazul în care nu veți da curs solicitării în termenul menționat mai sus, cererea dumneavoastră va fi respinsă.

Conducătorul unității fiscale/Șef administrație adjunct colectare/Director general adjunct

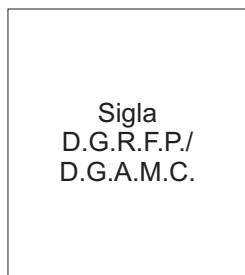
Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Cod 14.13.07.99/2

www.anaf.ro

ANEXA Nr. 5g)

Sigla
D.G.R.F.P./
D.G.A.M.C.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția generală de administrare a marilor contribuabili/
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice
Administrația Județeană a Finanțelor Publice
Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii — DGRFP București
Administrația Sectorului ... a Finanțelor Publice
Nr. /

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

AVIZ

**privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c)
din Codul de procedură fiscală/de reactivare/de îndreptare a erorii materiale,
pentru organele de inspecție fiscală**

Având în vedere dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. b) sau c)/art. 92 alin. (5)/art. 92 alin. (9) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, vă înaintăm propunerea de:

- declarare a inactivității fiscale;
- aprobare/respingere a solicitării de reactivare;
- aprobare/respingere a solicitării de îndreptare a erorii materiale a contribuabilului;

Denumirea
Domiciliu fiscal: localitatea, str. nr., bl.,
ap., et., județul/sectorul
Cod de identificare fiscală

Motivația propunerii
.....
.....
.....
.....

Conducătorul organului de inspecție fiscală
Numele și prenumele
Semnătura și ștampila unității

Cod 14.13.26.99/a

www.anaf.ro

ANEXA Nr. 5h)

Sigla
D.G.A.F.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția generală antifraudă fiscală
Nr. /

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

AVIZ

**privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c)
din Codul de procedură fiscală/de reactivare/de îndreptare a erorii materiale,
pentru Direcția generală antifraudă fiscală**

Având în vedere dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. b)/art. 92 alin. (1) lit. c)/art. 92 alin. (5)/art. 92 alin. (9) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, vă înaintăm propunerea de:

- declarare a inactivității fiscale;
- aprobare/respingere a solicitării de reactivare;
- aprobare/respingere a solicitării de îndreptare a erorii materiale a contribuabilului;

Denumirea
Domiciliu fiscal: localitatea, str. nr., bl.,
ap., et., județul/sectorul
Cod de identificare fiscală

Motivația propunerii

.....

.....

.....

.....

Inspector general antifraudă

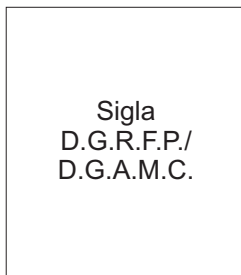
Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Cod 14.13.07.99/d.i.

www.anaf.ro

ANEXA Nr. 5i)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Direcția generală de administrare a marilor contribuabili/

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice

Administrația Județeană a Finanțelor Publice

Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii — DGRFP București

Administrația Sectorului ... a Finanțelor Publice

Nr. /

Adresa:

Tel.:

Fax:

E-mail:

ÎNȘTIINȚARE

**privind constatarea situațiilor prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. d)—g)
din Codul de procedură fiscală, de către organele de inspecție fiscală**

Având în vedere dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*), vă înștiințăm că respectivul contribuabil se află în una dintre următoarele situații:

- inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului;
- durata de funcționare a societății este expirată;
- societatea nu mai are organe statutare;
- durata deținerii spațiului cu destinația de sediu social este expirată.

Denumirea

Domiciliul fiscal: localitatea, str. nr., bl.,

ap., et., județul/sectorul

Codul de identificare fiscală

Față de cele de mai sus, vă rugăm să luați măsurile necesare în vederea aplicării prevederilor art. 92 din Codul de procedură fiscală.

Conducătorul organului de inspecție fiscală

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

Cod 14.13.07.05

www.anaf.ro

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor**Decizie de declarare în inactivitate**

1. Denumire: Decizie de declarare în inactivitate
2. Cod: 14.13.26.90
3. Format: A4/t1
4. Se tipărește:
 - într-o singură culoare;
 - se utilizează echipament informatic pentru editare.
5. U.M.: o filă
6. Se difuzează gratuit.
7. Se utilizează pentru declararea stării de inactivitate a contribuabililor.
8. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.
9. Circulă:
 - originalul la contribuabil;
 - copia la organul fiscal.
10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Decizie de reactivare

1. Denumire: Decizie de reactivare
2. Cod: 14.13.26.91
3. Format: A4/t1
4. Se tipărește:
 - într-o singură culoare;
 - se utilizează echipament informatic pentru editare.
5. U.M.: o filă
6. Se difuzează gratuit.
7. Se utilizează pentru reactivarea contribuabililor declarați inactivi.
8. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.
9. Circulă:
 - originalul la contribuabil;
 - copia la organul fiscal.
10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Decizie de îndreptare a erorii materiale

1. Denumire: Decizie de îndreptare a erorii materiale
2. Cod: 14.13.26.92
3. Format: A4/t1
4. Se tipărește:
 - într-o singură culoare;
 - se utilizează echipament informatic pentru editare.
5. U.M.: o filă
6. Se difuzează gratuit.
7. Se utilizează pentru anularea deciziei de declarare în inactivitate/reactivare.
8. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.
9. Circulă:
 - originalul la contribuabil;
 - copia la organul fiscal.
10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Decizie de respingere a cererii de reactivare/îndreptare a erorii materiale

1. Denumire: Decizie de respingere a cererii de reactivare/îndreptare a erorii materiale
2. Cod: 14.13.26.93
3. Format: A4/t1
4. Se tipărește:
 - într-o singură culoare;
 - se utilizează echipament informatic pentru editare.
5. U.M.: o filă
6. Se difuzează gratuit.
7. Se utilizează pentru respingerea cererii de reactivare și a cererii de îndreptare a erorii materiale.
8. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

9. Circulă:

- originalul la contribuabil;
- copia la organul fiscal.

10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Notificare privind îndeplinirea condițiilor pentru declararea ca inactiv, potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. a) și lit. f)/g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

1. Denumire: Notificare privind îndeplinirea condițiilor pentru declararea ca inactiv, potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) lit. a) și lit. f)/g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare
2. Cod: 14.13.07.99/1
3. Format: A4/t1
4. Se tipărește:
 - într-o singură culoare;
 - se utilizează echipament informatic pentru editare.
5. U.M.: o filă
6. Se difuzează gratuit.
7. Se utilizează pentru notificarea contribuabililor care îndeplinesc condițiile pentru a fi declarați inactivi.
8. Se întocmește în: două exemplare de către organul fiscal competent.
9. Circulă:
 - originalul la contribuabil;
 - copia la organul fiscal.
10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

2. Cod: 14.13.07.99/1

3. Format: A4/t1

4. Se tipărește:

- într-o singură culoare;
- se utilizează echipament informatic pentru editare.

5. U.M.: o filă

6. Se difuzează gratuit.

7. Se utilizează pentru notificarea contribuabililor care îndeplinesc condițiile pentru a fi declarați inactivi.

8. Se întocmește în: două exemplare de către organul fiscal competent.

9. Circulă:

- originalul la contribuabil;
- copia la organul fiscal.

10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Notificare privind neconcordanțe între documentele furnizate și evidența fiscală

1. Denumire: Notificare privind neconcordanțe între documentele furnizate și evidența fiscală
2. Cod: 14.13.07.99/2
3. Format: A4/t1
4. Se tipărește:
 - într-o singură culoare;
 - se utilizează echipament informatic pentru editare.
5. U.M.: o filă
6. Se difuzează gratuit.
7. Se utilizează pentru notificarea contribuabililor care solicită reactivarea/ștergerea din evidența contribuabililor inactivi ca urmare a unei erori.
8. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.
9. Circulă:
 - originalul la contribuabil;
 - copia la organul fiscal.
10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

2. Cod: 14.13.07.99/2

3. Format: A4/t1

4. Se tipărește:

- într-o singură culoare;
- se utilizează echipament informatic pentru editare.

5. U.M.: o filă

6. Se difuzează gratuit.

7. Se utilizează pentru notificarea contribuabililor care solicită reactivarea/ștergerea din evidența contribuabililor inactivi ca urmare a unei erori.

8. Se întocmește în două exemplare de către organul fiscal competent.

9. Circulă:

- originalul la contribuabil;
- copia la organul fiscal.

10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Aviz privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală/de reactivare/de îndreptare a erorii materiale, pentru organele de inspecție fiscală

1. Denumire: Aviz privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală/de reactivare/de îndreptare a erorii materiale, pentru organele de inspecție fiscală
2. Cod: 14.13.26.99/a
3. Format: A4/t1
4. Se tipărește:
 - într-o singură culoare;
 - se utilizează echipament informatic pentru editare.
5. U.M.: o filă
6. Se difuzează gratuit.
7. Se utilizează în vederea declarării în inactivitate/reactivării contribuabililor, precum și în vederea îndreptării erorii materiale;
8. Se întocmește în două exemplare de către organul de inspecție fiscală competent.

2. Cod: 14.13.26.99/a

3. Format: A4/t1

4. Se tipărește:

- într-o singură culoare;
- se utilizează echipament informatic pentru editare.

5. U.M.: o filă

6. Se difuzează gratuit.

7. Se utilizează în vederea declarării în inactivitate/reactivării contribuabililor, precum și în vederea îndreptării erorii materiale;

8. Se întocmește în două exemplare de către organul de inspecție fiscală competent.

9. Circulă:

- originalul la organul fiscal competent care întocmește decizia de declarare în inactivitate;
- copia la organul de inspecție fiscală.

10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Aviz privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală/de reactivare/de îndreptare a erorii materiale, pentru Direcția generală antifraudă fiscală

1. Denumire: Aviz privind propunerea de declarare în inactivitate potrivit art. 92 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul de procedură fiscală/de reactivare/de îndreptare a erorii materiale, pentru Direcția generală antifraudă fiscală

2. Cod: 14.13.07.99/d.i.

3. Format: A4/t1

4. Se tipărește:

— într-o singură culoare;

— se utilizează echipament informatic pentru editare.

5. U.M.: o filă

6. Se difuzează gratuit.

7. Se utilizează în vederea declarării în inactivitate/reactivării contribuabililor, precum și în vederea îndreptării erorii materiale.

8. Se întocmește în două exemplare de către Direcția generală antifraudă fiscală.

9. Circulă:

— originalul la organul fiscal competent care întocmește decizia de declarare în inactivitate;

— copia la Direcția generală antifraudă fiscală.

10. Se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

Înștiințare privind constatarea situațiilor prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală, de către organele de inspecție fiscală

1. Denumire: Înștiințare privind constatarea situațiilor prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. d)—g) din Codul de procedură fiscală, de către organele de inspecție fiscală

2. Cod: 14.13.07.05

3. Format: A4/t1

4. Se tipărește:

— într-o singură culoare;

— se utilizează echipament informatic pentru editare.

5. U.M.: o filă

6. Se difuzează gratuit.

7. Se utilizează de către organul de inspecție fiscală pentru înștiințarea organului fiscal cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor.

8. Se întocmește în două exemplare de către organul de inspecție fiscală competent.

9. Circulă:

— originalul la organul fiscal cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor;

— copia la organul de inspecție fiscală.

10. Se păstrează:

— exemplarul 1 la organul fiscal cu atribuții în domeniul gestionării registrului contribuabililor;

— exemplarul 2 la procesul-verbal.

NOTĂ:

În spațiul în care este menționată sigla Direcției generale regionale a finanțelor publice/Direcției generale de administrare a marilor contribuabili/Direcției generale antifraudă fiscală se va insera, la editarea fiecărui formular, sigla Direcției generale regionale a finanțelor publice care coordonează organul fiscal competent/Direcției generale de administrare a marilor contribuabili/Direcției generale antifraudă fiscală, după caz, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare.

ANEXA Nr. 7

Organizarea Registrului contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați

1. Se organizează evidența contribuabililor declarați inactivi/reactivați în cadrul Registrului contribuabililor inactivi/reactivați, cu următoarea structură:

a) datele de identificare a contribuabilului:

— denumirea contribuabilului;

— codul de identificare fiscală;

— domiciliul fiscal;

b) situația curentă a contribuabilului, care cuprinde, după caz, informații referitoare la:

b1) date privind declararea inactivității fiscale:

— data declarării ca inactiv (zz/ll/aa), și anume data comunicării Deciziei de declarare în inactivitate contribuabilului;

— numărul și data Deciziei de declarare în inactivitate;

— organul fiscal care a emis Decizia de declarare în inactivitate;

— data înscrierii inactivității fiscale în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați;

— data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA (zz/ll/aa);

b2) date privind reactivarea:

— data reactivării ca urmare a îndeplinirii condițiilor de reactivare (zz/ll/aa), și anume data comunicării Deciziei de reactivare;

— numărul și data Deciziei de reactivare;

— data înscrierii Deciziei de reactivare în Registrul contribuabililor inactivi/reactivați;

— organul fiscal care a emis Decizia de reactivare;

— data reînregistrării în scopuri de TVA;

b3) date privind încetarea activității/radierea contribuabilului:

— data încetării activității/radierii;

c) situația anterioară a contribuabilului (istoricul), care cuprinde, după caz:

— perioadele anterioare de inactivitate [de la (zz/ll/aa) până

la (zz/ll/aa)].

Pentru fiecare perioadă de inactivitate se vor menționa data anulării codului de TVA, data reînregistrării în scopuri de TVA și decizia prin care a fost declarat inactiv sau a fost reactivat, după

caz;

— data radierii.

2.1. Registrul contribuabililor inactivi/reactivați se actualizează în termen de 5 zile de la data comunicării fiecărei decizii de declarare în inactivitate, reactivare sau a deciziei de îndreptare a erorii materiale.

2.2. Erorile de operare în Registrul contribuabililor declarați inactivi/reactivați se corectează de către Direcția generală de tehnologia informației, în baza unui referat motivat, avizat de către conducătorul compartimentului de specialitate și aprobat de către conducătorul organului fiscal.

3. Registrul contribuabililor inactivi/reactivați se actualizează cu contribuabilii radiați, înscriind pentru fiecare contribuabil data radierii/încetării activității. Contribuabilii radiați se mențin în evidența contribuabililor declarați inactivi 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care au fost radiați.

4. Registrul contribuabililor inactivi/reactivați se afișează pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, www.anaf.ro, la secțiunea Informații publice.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea Normelor privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii destinate realizării în România a proiectelor NSIP, prevăzută la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate**

În baza prevederilor art. 9 din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii destinate realizării în România a proiectelor NSIP, prevăzută la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin unitățile sale subordonate, va lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.209/2008 pentru aprobarea Normelor privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii destinate realizării în România a proiectelor NSIP, prevăzută la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 30 decembrie 2015.
Nr. 4.145.

ANEXĂ

NORME**privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii destinate realizării în România a proiectelor NSIP, prevăzută la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate**

Art. 1. — În sensul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *autoritate contractantă* — unitatea militară desemnată din cadrul Ministerului Apărării Naționale al cărei conducător are calitatea de ordonator de credite, având stabilite competențe de achiziție a bunurilor și prestărilor de servicii pentru realizarea proiectelor NSIP din domeniul de responsabilitate;

2. *fonduri NSIP* — fondurile prevăzute la art. 4 din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate, cu modificările și completările ulterioare;

3. *proiect NSIP în România* — proiectele definite la art. 2 lit. e) din Legea nr. 294/2007, cu modificările și completările ulterioare;

4. *contractori* — furnizorii de bunuri și prestatorii de servicii angajați pentru realizarea proiectelor finanțate din fonduri NSIP, care facturează direct către autoritatea contractantă;

5. *subcontractori* — furnizorii de bunuri și prestatorii de servicii angajați pentru realizarea proiectelor finanțate din fonduri NSIP, care facturează direct către contractori;

6. *prestare de servicii* — în sensul art. 271 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin *prestare de servicii* se înțelege orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, inclusiv execuția de lucrări;

7. *Codul fiscal* — titlul VII din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată (TVA), prevăzută la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 294/2007, cu modificările și completările ulterioare, se poate acorda direct pe baza unui certificat de scutire de TVA, după cum urmează:

a) prin facturarea fără TVA a livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii de către contractorii înregistrați în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal, în favoarea autorității contractante, și de către subcontractorii înregistrați în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal către contractori;

b) prin scutirea de TVA, acordată direct pentru:

1. importul de bunuri în România, efectuat direct de către autoritatea contractantă și de către contractori;

2. achiziția intracomunitară de bunuri în România, efectuată de către autoritatea contractantă și pentru care aceasta ar avea obligația plății TVA, conform prevederilor Codului fiscal;

3. serviciile prestate de prestatori nestabiliți în România pentru care obligația plății TVA revine autorității contractante în calitate de beneficiar, în conformitate cu prevederile Codului fiscal;

4. livrările de bunuri realizate de furnizori nestabiliți în România pentru care obligația plății TVA revine autorității contractante potrivit art. 307 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Certificatul de scutire de TVA prevăzut la alin. (1) se solicită de către autoritatea contractantă conform procedurii prevăzute la art. 3.

(3) Pentru operațiunile efectuate înainte de eliberarea certificatului de scutire de TVA sau pentru operațiunile pentru care nu s-a solicitat certificat de scutire de TVA, autoritatea contractantă poate solicita restituirea TVA aferente achizițiilor destinate realizării obiectivelor și proiectelor finanțate din fonduri NSIP. Restituirea taxei se face în condițiile prevăzute la art. 4.

(4) În conformitate cu prevederile art. 270 alin. (2) și art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, se consideră că o persoană care primește de la vânzător o factură pe numele său și emite o factură către cumpărător este considerată din punctul de vedere al TVA cumpărător și revânzător. În scopul aplicării prezentelor norme, persoanele care acționează de această manieră sunt considerate contractori sau, după caz, subcontractorii.

Art. 3. — (1) Certificatul pentru acordarea scutirii directe de TVA prevăzut la art. 2 alin. (2) se eliberează la cererea autorității contractante, de către organul fiscal competent de care aparține aceasta. Modelul certificatului de scutire de TVA adăugată este prezentat în anexa nr. 2.

(2) Autoritatea contractantă trebuie să prezinte următoarea documentație în vederea eliberării certificatului de scutire de TVA:

a) cererea de eliberare a certificatului de scutire de TVA, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1;

b) copii de pe documentele care atestă calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, pentru contractori și, după caz, subcontractorii, în cazul operațiunilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a);

c) adresa din partea autorității contractante prin care aceasta să facă dovada că este desemnată de Ministerul Apărării Naționale și din care să reiasă suma totală alocată din fonduri NSIP în lei sau în valută, după caz;

d) copii de pe contractele încheiate de autoritatea contractantă cu contractorii și, după caz, copii de pe contractele încheiate de contractori cu subcontractorii.

(3) În certificatul de scutire de TVA se înscrie suma totală pentru care s-a solicitat scutire de TVA, defalcată pe fiecare dintre operațiunile prevăzute la art. 2 alin. (1) și pe fiecare contractor și, după caz, pe fiecare subcontractor. Dacă valoarea contractelor este exprimată în valută, pentru conversia în lei se utilizează cursul de schimb valutar de la data depunerii cererii de eliberare a certificatului la organul fiscal competent. Diferențele în lei dintre sumele înscrise în certificatul de scutire și sumele de la data efectuării operațiunilor, generate de modificarea cursului de schimb valutar, nu afectează scutirea de TVA acordată, cu condiția ca sumele în valută aferente operațiunilor să corespundă cu cele din cererea de eliberare a certificatului de scutire și să se încadreze în totalul sumei alocate din fonduri NSIP.

(4) Certificatul de scutire de TVA este valabil pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate de la data eliberării pe toată durata de realizare a obiectivului/proiectului în limita totalului sumei înscrise în acesta. În situația în care, ulterior eliberării certificatului de scutire de TVA, se schimbă contractorii sau subcontractorii ori se suplimentează fondurile inițiale sau se încheie contracte noi cu contractori/subcontractorii pentru realizarea obiectivului sau proiectului, certificatul inițial poate fi modificat sau suplimentat, cu respectarea condițiilor prevăzute de prezentele norme, menționându-se data de la care modificarea/suplimentarea este valabilă.

(5) Contractorii și subcontractorii au obligația să menționeze pe facturile emise numărul și data certificatului în baza căruia facturează în regim de scutire.

Art. 4. — (1) Restituirea TVA, prevăzută la art. 2 alin. (3), se efectuează de către organele fiscale competente la cererea autorității contractante care a efectuat operațiunile înainte de eliberarea certificatului de scutire de TVA.

(2) Cererile de restituire a TVA se depun la organul fiscal competent de care aparține autoritatea contractantă, trimestrial, cel mai târziu până la sfârșitul lunii următoare încheierii unui trimestru, și sunt însoțite numai de documente aferente cumpărărilor efectuate în trimestrul pentru care se solicită restituirea TVA.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care nu au fost depuse în termenul prevăzut la alin. (2) cererile de restituire a TVA și/sau documentația aferentă, la solicitarea autorității contractante președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală poate aproba efectuarea restituirii TVA. În acest sens, pe baza documentelor prevăzute la alin. (4) depuse de autoritatea contractantă, organul fiscal competent întocmește un referat semnat de conducătorul acestuia, din care să rezulte că, deși cererile de restituire au fost depuse cu întârziere față de termenul prevăzut la alin. (2), sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea restituirii TVA și care va fi înaintat președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea efectuării restituirii TVA.

(4) Documentația necesară pentru restituirea TVA trebuie să cuprindă:

a) cererea de restituire a TVA, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3;

b) copie de pe certificatul de înregistrare fiscală al solicitantului;

c) un borderou care să cuprindă în ordine cronologică pentru fiecare achiziție următoarele informații: denumirea, numărul și data documentului, valoarea fără TVA, valoarea TVA, valoarea inclusiv TVA, denumirea, numărul și data documentului de plată corespunzător și suma achitată;

d) copii de pe facturile în care sunt consemnate bunurile și serviciile achiziționate în cursul trimestrului pentru care se solicită restituirea;

e) copii de pe bonurile fiscale emise în cursul trimestrului pentru care se face restituirea, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a căror valoare individuală, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro, la cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal. În situația în care această valoare este depășită, solicitantii trebuie să prezinte copii de pe facturile emise în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

f) copii de pe documentele care atestă achitarea contravalorii bunurilor/serviciilor și a TVA aferente, până la data depunerii cererii (dispoziții de plată, dispoziții de încasare, ordine de plată, cecuri, extrase de cont, chitanțe sau alte documente de plată);

g) adresa din partea autorității contractante prin care aceasta să facă dovada că este desemnată de Ministerul Apărării Naționale și din care să reiasă suma totală alocată din fonduri NSIP în lei sau în valută, după caz;

h) copii de pe documentele care atestă calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, pentru contractori, în cazul operațiunilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a).

(5) Restituirea TVA se realizează conform Procedurii de soluționare a cererilor de restituire a taxei pe valoarea adăugată depuse în condițiile titlului VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. 5. — Direcția financiar-contabilă din cadrul Ministerului Apărării Naționale (gestionarul contului unic al fondurilor) depune anual o declarație conținând valoarea investițiilor realizate din fonduri NSIP la Direcția generală de sinteză a politicilor bugetare/ Unitatea de coordonare a relațiilor bugetare cu Uniunea Europeană din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentele norme.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
 Autoritatea contractantă
 Nr. /data

C E R E R E
de eliberare a certificatului de scutire de TVA

În conformitate cu prevederile Normelor privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii destinate realizării în România a proiectelor NSIP, prevăzută la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 4.145/2015, prin prezenta cerere solicităm eliberarea certificatului de scutire de TVA, pentru suma totală de (în lei sau valută, după caz), pentru:

a) livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de contractori/subcontractori înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), în România:

1. Contractor, contract nr., valoare

1.1. Subcontractor, contract nr., valoare

1.2. Subcontractor, contract nr., valoare

2. Contractor, contract nr., valoare

2.1. Subcontractor, contract nr., valoare

2.2. Subcontractor, contract nr., valoare

b) importuri efectuate direct de autoritatea contractantă și de contractori:

Contractor/subcontractor, contract nr., valoare

Contractor/subcontractor, contract nr., valoare

c) achiziții intracomunitare efectuate direct de autoritatea contractantă:

Contractor, contract nr., valoare

Contractor, contract nr., valoare

d) serviciile prestate de prestatori nestabiliți în România pentru care obligația plății TVA revine autorității contractante în calitate de beneficiar, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, și livrările de bunuri realizate de furnizori nestabiliți în România pentru care obligația plății TVA revine autorității contractante potrivit art. 307 alin. (6) din Codul fiscal.

1. Contractor, contract nr., valoare

2. Contractor, contract nr., valoare

Certificatul de scutire de TVA solicitat este aferent obiectivului/proiectului

Conducătorul structurii solicitante,

Funcția

Semnătura

NOTĂ:

În situația în care contractele sunt încheiate în valută, nu se face conversie în lei în cerere.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice/
 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili
 Unitatea fiscală

C E R T I F I C A T
de scutire de TVA
 nr. /data

În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate, cu modificările și completările ulterioare, se acordă scutire de TVA (autoritatea contractantă din Ministerul Apărării Naționale) în valoare totală de pentru:

a) livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de contractori/subcontractori înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), în România:

1. Contractor, contract nr., valoare

1.1. Subcontractor, contract nr., valoare

1.2. Subcontractor, contract nr., valoare

2. Contractor, contract nr., valoare
- 2.1. Subcontractor, contract nr., valoare
- 2.2. Subcontractor, contract nr., valoare
- b) importuri efectuate direct de autoritatea contractantă și de contractori:
- Contractor/subcontractor, contract nr., valoare
- Contractor/subcontractor, contract nr., valoare
- c) achizițiile intracomunitare efectuate direct de autoritatea contractantă:
1. Contractor, contract nr., valoare
2. Contractor, contract nr., valoare
- d) serviciile prestate de prestatori nestabiliți în România pentru care obligația plății TVA revine autorității contractante în calitate de beneficiar, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, și livrările de bunuri realizate de furnizori nestabiliți în România pentru care obligația plății TVA revine autorității contractante potrivit art. 307 alin. (6) din Codul fiscal.
1. Contractor, contract nr., valoare
2. Contractor, contract nr., valoare
- Contractorii facturează fără taxa pe valoarea adăugată bunurile livrate și serviciile prestate, beneficiind de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente cumpărărilor de bunuri și servicii destinate realizării contractelor.
- Pe facturile emise se înscriu numărul și data prezentului certificat și denumirea beneficiarului obiectivului/proiectului.

Conducătorul organului fiscal,

.....

*ANEXA Nr. 3
la norme*

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Autoritatea contractantă

Nr. /data

C E R E R E
de restituire a TVA

Denumirea solicitantului

În conformitate cu prevederile Normelor privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și prestările de servicii destinate realizării în România a proiectelor NSIP, prevăzută la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 294/2007 privind derularea în România a proiectelor finanțate prin Programul NATO de Investiții în Securitate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 4.145/2015, prin prezenta cerere solicităm restituirea taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de (lei), plătită pentru bunurile și serviciile achiziționate, cu finanțare asigurată din fondurile financiare NSIP.

Restituirea este aferentă obiectivului/proiectului

Solicităm restituirea în contul nr., deschis la

Conducătorul structurii solicitante,

Funcția

Semnătura

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 30

din 19 noiembrie 2015

Dosar nr. 3.515/1/2015

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție
 Lavinia Valeria Lefterache — judecător la Secția penală — judecător-raportor
 Simona Cristina Neniță — judecător la Secția penală
 Luciana Mera — judecător la Secția penală
 Silvia Cerbu — judecător la Secția penală
 Ilie Iulian Dragomir — judecător la Secția penală
 Maricela Cobzariu — judecător la Secția penală
 Francisca Maria Vasile — judecător la Secția penală
 Leontin Șerban — judecător la Secția penală
 Manuela-Magdalena Dolache — magistrat-asistent

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov, Secția penală, prin Încheierea din data de 16 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 121/62/2014, pentru a se pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a următoarei probleme de drept „dacă în situația unei infracțiuni de înșelăciune (dar și a altor infracțiuni, de pildă, furtul calificat), comise sub imperiul legii anterioare, prin modificarea conținutului noțiunii de «consecințe deosebit de grave» și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei are loc o dezincriminare parțială (a formei agravate), prin modificarea cerințelor de tipicitate ca trăsătură esențială a infracțiunii”.

Completul competent să judece sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ce formează obiectul Dosarului nr. 3.515/1/2015 este legal constituit conform dispozițiilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Sedința de judecată a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Manuela-Magdalena Dolache, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna Marinela Mincă, procuror șef al Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că la dosar au transmis puncte de vedere curțile de apel București, Alba Iulia, Bacău, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș, Timișoara și instanțele arondate acestora, fiind conturate două opinii.

Opinia majoritară a fost aceea că, în situația infracțiunilor de înșelăciune comise sub imperiul legii anterioare, prin modificarea conținutului noțiunii de „consecințe deosebit de grave” și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei, nu are loc o dezincriminare parțială a formei agravate, prin modificarea cerințelor de tipicitate, ca trăsătură esențială a infracțiunii, iar opinia minoritară a fost în sensul că are loc o dezincriminare parțială (a formei agravate), prin modificarea cerințelor de tipicitate ca trăsătură esențială a infracțiunii în

situația unor infracțiuni de înșelăciune (dar și a altor infracțiuni) comise sub imperiul legii anterioare, prin modificarea conținutului noțiunii de „consecințe deosebit de grave” și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei.

A mai arătat că asupra chestiunii ce formează obiectul întrebării prealabile și-a exprimat punctul de vedere Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, prin prof. univ. dr. hab. Florin Streteanu, în sensul că renunțarea noului Cod penal la forma agravată a infracțiunii de înșelăciune care a produs consecințe deosebit de grave nu se analizează pe terenul dezincriminării și nu produce efectele acesteia. Modificarea prin art. 183 din Codul penal a plafonului valoric în funcție de care se poate reține agravanta producerii consecințelor deosebit de grave nu are nicio incidență cu privire la reținerea agravantei respective potrivit legii vechi, aceasta urmând a se raporta doar la plafonul din legea veche; indiferent dacă valoarea prejudiciului este superioară sau inferioară plafonului de 2.000.000 lei (fiind însă mai mare de 200.000 lei), determinarea legii penale mai favorabile, în baza art. 5 din Codul penal, se face comparând pedeapsa atrasă, potrivit Codului penal anterior, de infracțiunea de înșelăciune ce a produs consecințe deosebit de grave cu pedeapsa prevăzută de Codul penal în art. 244 alin. (1) sau (2), după caz. Desigur, în măsura în care potrivit uneia sau ambelor legi s-au reținut și eventuale circumstanțe atenuante, vor fi avute în vedere și acestea la stabilirea pedepsei potrivit legii/legilor respective.

În continuare, a arătat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

A menționat că la data de 2 noiembrie 2015 Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția judiciară, a depus Adresa nr. 2.525/C/2.498/III-5/2015 prin care s-a adus la cunoștință că în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept vizată, fiind depuse concluzii scrise prin care s-a solicitat pronunțarea unei decizii prin care chestiunea de drept supusă dezlegării să primească următoarea rezolvare: în cazul infracțiunii de înșelăciune (dar și a altor infracțiuni, de pildă, furtul calificat) comise sub imperiul legii anterioare, dar judecată ulterior, prin modificarea conținutului noțiunii de „consecințe deosebit de grave” și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei nu are loc o dezincriminare parțială (a formei agravate), prin modificarea cerințelor de tipicitate ca trăsătură esențială a infracțiunii. Forma agravată a infracțiunii din reglementarea anterioară urmează a se reține prin raportare la pragul valoric existent în cuprinsul art. 146 din Codul penal anterior.

Reprezentantul Ministerului Public, apreciind că este admisibilă sesizarea Curții de Apel Brașov — Secția penală, a susținut că problema de drept vizează aplicarea legii penale mai favorabile până la soluționarea definitivă a cauzei, iar nu intervenția dezincriminării. A arătat că, în ipoteza în care legea nouă renunță la o formă agravată a infracțiunii prevăzută de legea veche, nu poate fi vorba de o dezincriminare, întrucât aceasta ar presupune ca o faptă concretă, tipică, în raport cu dispozițiile legii vechi, să nu mai îndeplinească condițiile de

tipicitate prevăzute de legea nouă. Or, în ipoteza în care legiuitorul în noul Cod penal renunță la o formă agravată a unei infracțiuni prevăzute de legea veche, fapta continuă să fie tipică în raport cu legea nouă, doar că se va încadra în forma de bază a infracțiunii sau într-o formă agravată preluată din legea veche. Astfel, a susținut că nu sunt incidente dispozițiile privind dezincriminarea parțială a infracțiunii, întrucât această noțiune ar presupune restrângerea sferei de aplicare a normei de incriminare atunci când unele dintre fapte își păstrează tipicitatea, iar altele nu. În opinia reprezentantului Ministerului Public, nu sunt incidente nici dispozițiile privitoare la dezincriminarea totală a infracțiunii, întrucât acestea presupun suprimarea normei de incriminare, adică o faptă concretă, tipică în raport cu un text de lege din vechiul Cod penal, nu are corespondent în legea nouă. A concluzionat că, în cazul infracțiunii de înșelăciune, noul Cod penal nu mai sancționează vreo formă a acestei fapte penale condiționat de producerea unor consecințe deosebit de grave, prin urmare, cu atât mai puțin, nu se poate aprecia că într-o astfel de ipoteză ar mai fi incidente dispozițiile art. 183 din Codul penal.

În concluzie, a solicitat admiterea sesizării Curții de Apel Brașov — Secția penală și dezlegarea problemei de drept în sensul celor expuse.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, dosarul rămânând în pronunțare.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea din data de 16 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 121/62/2014, Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a următoarelor probleme de drept „dacă în situația unei infracțiuni de înșelăciune (dar și a altor infracțiuni, de pildă, furtul calificat), comise sub imperiul legii anterioare, prin modificarea conținutului noțiunii de «consecințe deosebit de grave» și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei are loc o dezincriminare parțială (a formei agravate), prin modificarea cerințelor de tipicitate ca trăsătură esențială a infracțiunii”.

II. Expunerea succintă a cauzei ce formează obiectul Dosarului nr. 121/62/2014 al Curții de Apel Brașov — Secția penală

Prin Sentința penală nr. 284 din 18 februarie 2015, pronunțată de Judecătoria Brașov, în baza art. 386 alin. (1) din Cod de procedură penală, s-au respins cererile formulate de inculpatul S. L. privind schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina sa din infracțiunea de înșelăciune, prevăzută și pedepsită de art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal din 1969, în infracțiunea de emitere a unui cec fără a avea la tras disponibil suficient sau dispunerea în tot ori în parte de disponibilul avut mai înainte de trecerea termenelor fixate pentru prezentare, faptă prevăzută și pedepsită de art. 84 pct. 2 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, respectiv din infracțiunea de înșelăciune, prevăzută și pedepsită de art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal din 1969, în infracțiunea de înșelăciune, prevăzută și pedepsită de art. 244 alin. (1) din noul Cod penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, ca fiind neîntemeiate.

În temeiul art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 74 alin. 1 lit. c) și art. 76 alin. 1 lit. a) din Codul penal din 1969, a fost condamnat inculpatul S. L. la pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune în formă calificată.

În baza art. 65 alin. 2 din Codul penal din 1969 raportat la art. 215 alin. 5 din Codul penal din 1969 s-au interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a) teza a II-a și lit. b)

din Codul penal din 1969, respectiv exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în funcțiile electivă publice, precum și exercitarea dreptului de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat, pentru o durată de 1 an, după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori după prescripția executării pedepsei.

În baza art. 71 alin. 1 din Codul penal din 1969 raportat la art. 64 alin. 1 lit. a) teza a II-a și lit. b) din Codul penal din 1969, s-au interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în funcțiile electivă publice, precum și exercitarea dreptului de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

În baza art. 81 din Codul penal din 1969, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o durată de 5 ani, reprezentând termen de încercare stabilit în condițiile art. 82 din Codul penal din 1969.

Pedeapsa complementară aplicată în cauză se execută în cazul în care nu intervine reabilitarea de drept a inculpatului în condițiile art. 86 din Codul penal din 1969.

În temeiul art. 71 alin. 5 din Codul penal din 1969, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, s-a suspendat și executarea pedepsei accesorii.

S-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 din Codul penal din 1969 a căror nerespectare determină revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

În temeiul art. 19 și art. 397 din Codul de procedură penală raportat la prevederile art. 1.357 din noul Cod civil, s-a admis acțiunea civilă formulată de partea civilă S.C. A. S.A., prin lichidator judiciar AEG C. I., și, în consecință, a fost obligat inculpatul la plata sumei de 902.513,83 lei, din care suma de 402.011,38 lei reprezentând debit principal și suma de 500.502,45 lei reprezentând penalități de întârziere, calculate pentru perioada 1 ianuarie 2011—31 mai 2014.

În temeiul art. 404 alin. (6) din Codul de procedură penală, s-au dispus înștiințarea părții civile cu privire la pedeapsa aplicată în prezenta cauză, precum și înștiințarea acesteia în cazul în care se va dispune revocarea sau anularea măsurii suspendării condiționate a executării pedepsei, stabilită ca modalitate de executare a pedepsei de 3 ani închisoare aplicate în cauză.

În baza art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală, a fost obligat inculpatul la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat în cuantum de 600 lei, din care suma de 500 lei reprezentând cheltuieli judiciare efectuate în faza de urmărire penală.

În temeiul art. 276 alin. (1) din Codul de procedură penală a fost obligat inculpatul la plata cheltuielilor judiciare avansate de partea civilă în cuantum de 8.400 lei.

Pentru a pronunța această sentință, Tribunalul a constatat următoarele:

La data de 19 aprilie 2010 a fost încheiat Contractul de vânzare-cumpărare nr. 191 între societatea S.C. A. S.A., în calitate de furnizor, și S.C. C. S.R.L., în calitate de beneficiar, având ca obiect livrarea unor produse fitosanitare, în sortimentele, cantitățile și la prețurile stabilite în anexele la contract. Prin încheierea contractului, societatea furnizoare, administrată de numitul I.P., și-a asumat obligația de livrare a produselor contractate, iar societatea debitoare, reprezentată de inculpatul S.L., și-a asumat obligația referitoare la plata produselor achiziționate, sub sancțiunea plății penalităților de întârziere în cuantum de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere. Cu privire la plata produselor achiziționate, având o valoare totală în cuantum de 407.506 lei, părțile au stabilit ca achitarea prețului să se efectueze la anumite termene, agreeate de comun acord. Marfa, care a format obiectul contractului, a fost preluată de inculpatul S.L. și depozitată la domiciliul martorului S.G., inculpatul eliberând două bilete la ordin pentru plata produselor achiziționate, bilete la ordin a căror decontare a fost refuzată din

cauza lipsei de disponibil. Ulterior, inculpatul a achitat o parte din valoarea produselor, în două tranșe în valoare totală de 5.475 lei, iar pentru restul sumei pe care o avea de achitat a eliberat fila CEC în valoare de 402.011,38 lei, care, fiind introdusă spre decontare, a fost refuzată din cauza lipsei de disponibil.

Sub aspectul încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului, instanța a făcut următoarele precizări, din perspectiva aplicării legii penale mai favorabile în cazul infracțiunilor nedefinitiv judecate.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Codul penal, *în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea cea mai favorabilă*. Aplicarea acestui text are ca premisă faptul că toate legile incriminează fapta comisă, dar o sancționează diferit. Așa fiind, pentru a fi în prezența unui caz de aplicare a legii penale mai favorabile în această ipoteză este necesară reunirea mai multor condiții după cum urmează:

a) succesiunea de legi penale să intervină între momentul comiterii faptei și momentul judecării definitive a infractorului

Sub acest aspect, instanța a constatat că infracțiunea reținută în sarcina inculpatului a fost comisă în decursul anului 2010, iar noile prevederi penale cuprinse în Legea nr. 286/2009 privind Codul penal au intrat în vigoare la data de 1 februarie 2014, anterior soluționării definitive a prezentei cauze;

b) toate legile succesive să incrimineze fapta comisă

Referitor la aspectul analizat, instanța a reținut că infracțiunea de înșelăciune pentru care inculpatul a fost trimis în judecată se regăsește, în actuala reglementare, în prevederile art. 244 alin. (1) din Codul penal;

c) legile succesive incriminează sau sancționează diferit fapta comisă

În legătură cu această cerință, instanța a constatat că există caz de aplicare a legii penale mai favorabile atunci când legea nouă modifică modul de sancționare a faptei, fiind instituite pedepse de aceeași natură, distincte însă sub aspectul limitelor speciale, precum și în situația în care faptele continuă să fie sancționate de aceeași manieră, fiind instituite cerințe distincte sub aspectul condițiilor de incriminare, al cauzelor care înlătură răspunderea penală sau al modalității de executare a pedepsei.

Raportând aceste aspecte la cauza dedusă judecării, instanța a constatat că limitele de pedeapsă instituite prin noile prevederi legale conținute în cuprinsul art. 244 alin. (1) din Codul penal, cuprinse între 6 luni și 3 ani închisoare, sunt mai reduse comparativ cu limitele de pedeapsă instituite prin prevederile art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal din 1969, cuprinse între 10 ani și 20 de ani închisoare. Cu toate acestea, având în vedere efectele circumstanțelor atenuante judiciare prevăzute în art. 76 din Codul penal din 1969 referitoare la reducerea obligatorie a limitelor de pedeapsă sub minimul special, cu posibilitatea reducerii în speța analizată până la limita minimă de 3 ani închisoare, precum și modalitatea de individualizare a executării pedepsei, respectiv suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța a apreciat că încadrarea juridică stabilită conform vechilor prevederi legale are un caracter mai favorabil cu privire la situația juridică a inculpatului S. L.

Sub aspectul cererii privind schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului din infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal din 1969, în infracțiunea de emitere a unui cec fără a avea la tras disponibil suficient sau dispunerea în tot ori în parte de disponibilul avut mai înainte de trecerea termenelor fixate pentru prezentare, faptă prevăzută și pedepsită de art. 84 pct. 2 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului, instanța s-a raportat la Decizia nr. IX/2005, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din data de 9 februarie 2006), prin care s-a statuat că fapta de emitere a

unui cec asupra unei instituții de credit sau asupra unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în tot sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust, dacă s-a produs o pagubă posesorului cecului, constituie infracțiunea de înșelăciune prevăzută în art. 215 alin. 4 din Codul penal din 1969. Dacă beneficiarul cecului are cunoștință, în momentul emiterii, ca nu există disponibilul necesar acoperirii acestuia la tras, fapta constituie infracțiunea prevăzută de art. 84 pct. 2 din Legea nr. 59/1934 asupra cecului. Situația de fapt reținută în cauză a relevat faptul că societatea creditoare a încheiat Contractul de vânzare-cumpărare nr. 191 din 19 aprilie 2010 fără să cunoască situația financiară a societății debitoare, care, ulterior, prin intermediul inculpatului, a emis o filă cec pentru valoarea rămasă neachitată, în cuantum de 402.011,38 lei, precizând că în cont există disponibilul bănesc necesar, inducând și menținând în eroare persoana vătămată cu privire la această împrejurare.

Prin raportare la aceste aspecte, s-a constatat că, în drept, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune, în forma prevăzută de art. 215 alin. 4 din Codul penal din 1969, fiind realizată acțiunea de inducere și de menținere în eroare a persoanei vătămate care a primit fila cec spre decontare fără să cunoască lipsa disponibilului bănesc necesar. Întrucât fapta inculpatului a fost săvârșită cu ocazia încheierii unei convenții și acesta având cunoștință despre împrejurarea că se află în imposibilitate obiectivă de a-și îndeplini obligația contractuală asumată, prin emiterea unei file cec fără a exista provizia necesară în scopul valorificării acesteia, fiind cauzat un prejudiciu în cuantum de aproximativ 400.000 lei, s-a constatat că fiind îndeplinite condițiile privind variantele alternative ale infracțiunii de înșelăciune, prevăzute de art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal din 1969, reținerea formei agravate prevăzute în alin. 5 fiind justificată prin producerea unor consecințe deosebit de grave în accepțiunea oferită de art. 146 din Codul penal din 1969, consecințe concretizate prin cauzarea unui prejudiciu în cuantum de aproximativ 400.000 lei.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Brașov, partea civilă S.C. A. S.A. prin reprezentant legal I. P. și lichidator judiciar AEG C. X.

Ministerul Public a invocat, printre altele, nelegalitatea reținerii în încadrarea juridică a agravantei speciale prevăzute de art. 215 alin. 5 din Codul penal din 1969, arătând, în esență, că noțiunea „consecințe deosebit de grave” s-a modificat prin majorarea pragului de la 200.000 lei la 2.000.000 lei și că, pentru a putea fi reținută săvârșirea infracțiunii de înșelăciune care a produs consecințe deosebit de grave, ca element constitutiv al acesteia, conform noii legislații, se cere existența unui prejudiciu mai mare de 2.000.000 lei, astfel că în speță operează dezincriminarea. În plus, Ministerul Public a mai precizat că prin reținerea acestei forme agravate se măresc limitele de pedeapsă, acestea fiind închisoarea de la 10 la 20 de ani, devenind obligatorie și aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi, și că încadrarea juridică corectă este cea prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 4 din Codul penal din 1969.

III. Punctul de vedere al Curții de Apel Brașov — Secția penală cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Membrii completului de judecată au avut opinii diferite asupra chestiunii în discuție.

Astfel, unul dintre judecători a apreciat că nu este vorba de o dezincriminare, deoarece această noțiune operează numai asupra infracțiunii în integralitatea sa și nu doar asupra unei variante agravate a acesteia. S-a considerat că în speță este vorba de aplicarea legii penale mai favorabile, care trebuie

aplicată *in integrum*, potrivit Deciziei nr. 265/2014 pronunțate de Curtea Constituțională (în speță, legea anterioară). În consecință, s-a susținut că în cazul în care legea veche este mai favorabilă, atunci trebuie reținută și varianta agravată prevăzută de art. 215 alin. 5 din Codul penal din 1969, dacă au fost produse consecințe deosebit de grave. Faptul că în Codul penal în vigoare nu mai este prevăzută varianta agravată a infracțiunii de înșelăciune nu are nicio relevanță, deoarece legiuitorul a menținut în noul Cod penal infracțiunea de înșelăciune, existând o continuitate a acestei infracțiuni în legile penale succesive.

În opinia celui alt membru al completului, operează dezincriminarea parțială în ceea ce privește condițiile cerute de lege pentru tipicitatea infracțiunii. Chiar dacă doctrina nu a dezbătut pe larg chestiunea dezincriminării parțiale, aceasta nu poate fi negată. Codul penal în vigoare a operat și alte dezincriminări parțiale — de pildă, vătămarea corporală din culpă a cunoscut aceeași modificare a condițiilor cerute pentru tipicitatea infracțiunii, în sensul modificării numărului de zile de îngrijiri medicale corespunzător noii reglementări sau în cazul infracțiunii de luare de mită ipoteza în care fapta comisă prin „nerespingerea promisiunii de bani, bunuri sau alte foloase” nu se mai regăsește ca modalitate alternativă în noua reglementare.

S-a precizat că jurisprudența Curții de Apel Brașov în această materie este divizată. Prin Decizia penală nr. 83/Ap din 6 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.050/62/2013 al Curții de Apel Brașov, s-au aplicat dispozițiile art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal din 1969, reținându-se că legea penală mai favorabilă aplicabilă o reprezintă dispozițiile Codului penal din 1969, chiar dacă noua normă penală care reglementează infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art. 244 alin. (1) și (2) din Codul penal prevede pentru această infracțiune posibilitatea sancționării ei cu pedeapsa închisorii între 1 și 5 ani, spre deosebire de legea veche care prevedea pentru infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art. 215 alin. 1, 3, 4 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, posibilitatea aplicării pedepsei cu închisoarea de la 1 la 20 de ani. Instanța de apel a constatat că în noua lege penală este reglementată diferit, la art. 35 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea continuată (față de art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969), astfel încât faptele inculpaților ar trebui încadrate în mai multe infracțiuni de înșelăciune, aflate în concurs.

Pe de altă parte, prin Decizia penală nr. 528/Ap din 28 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.297/62/2012 al Curții de Apel Brașov, în apel, s-a constatat că varianta agravată a săvârșirii infracțiunii de înșelăciune care a avut consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 215 alin. 5 din Codul penal din 1969, a fost dezincriminată și nu mai figurează ca variantă agravată a înșelăciunii din noul Cod penal. În aceste condiții, s-a arătat că operează o dezincriminare parțială, înlăturându-se dispozițiile art. 215 alin. 5 din Codul penal din 1969 de la încadrarea juridică a faptei față de inculpatul B.V., ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 4 din Codul penal.

IV. Punctele de vedere ale procurorului și ale inculpaților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Reprezentantul Ministerului Public a arătat că intervine dezincriminarea art. 215 alin. 5 din Codul penal anterior — infracțiunea de înșelăciune reținută în sarcina inculpatului, motiv pentru care a apreciat că se impune a fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală.

Inculpatul, prin apărător ales, a fost de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că se impune aplicarea legii mai favorabile în ceea ce îl privește pe inculpat, fără aplicarea art. 215 alin. 5 din Codul penal anterior.

Partea civilă, prin apărător ales, a arătat că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, susținând că legea trebuie să se aplice în integralitate.

V. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și de instanțele de judecată arondate

La nivelul curților de apel și al instanțelor de judecată arondate s-au conturat două opinii.

Opinia majoritară a fost în sensul că în situația infracțiunii de înșelăciune comise sub imperiul Codului penal anterior, prin modificarea conținutului noțiunii de „consecințe deosebit de grave” și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei nu are loc o dezincriminare parțială a formei agravate, prin modificarea cerințelor de tipicitate ca trăsătură esențială a infracțiunii. În acest sens s-au exprimat: Curtea de Apel București, Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul București, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Sibiu, Tribunalul Cluj, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sălaj, Tribunalul Arad, Tribunalul Caraș-Severin, Judecătoria Sector 1 București, Judecătoria Sector 2 București, Judecătoria Sector 6 București, Judecătoria Mediaș, Judecătoria Sibiu, Judecătoria Șimleu Silvaniei, Judecătoria Toplița.

Opinia minoritară a fost în sensul că are loc o dezincriminare parțială (a formei agravate) prin modificarea cerințelor de tipicitate ca trăsătură esențială a infracțiunii în situația infracțiunii de înșelăciune (dar și a altor infracțiuni) comise sub regimul legii anterioare prin modificarea conținutului noțiunii de „consecințe deosebit de grave” și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei. În acest sens s-au exprimat: Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Neamț, Tribunalul Bacău, Tribunalul Bistrița-Năsăud, Tribunalul Timiș, Judecătoria Sector 4 București, Judecătoria Alexandria, Judecătoria Turnu Măgurele, Judecătoria Agnita, Judecătoria Avrig, Judecătoria Onești, Judecătoria Beiuș, Judecătoria Odorheiu Secuiesc.

Au fost depuse hotărâri judecătorești, după cum urmează: Decizia penală nr. 991/A din 6 iulie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 43.951/3/2007; Sentința penală nr. 200 din 4 martie 2014, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București în Dosarul nr. 28.775/300/2013; Sentința penală nr. 257 din 17 martie 2014, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București în Dosarul nr. 13.003/300/2013; Sentința penală nr. 305 din 26 martie 2014, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București în Dosarul nr. 27.074/300/2013; Sentința penală nr. 515 din 10 iunie 2014, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București în Dosarul nr. 27.019/300/2013; Sentința penală nr. 561 din 24 iunie 2014, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București în Dosarul nr. 4.331/300/2014; Sentința penală nr. 583 din 1 iulie 2014, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București în Dosarul nr. 291.80/300/2013; Sentința penală nr. 595 din 15 iulie 2014, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București în Dosarul nr. 33.660/300/2013; Sentința penală nr. 296 din 2 iunie 2014, pronunțată de Judecătoria Sector 2 București în Dosarul nr. 30.421/300/2013; Sentința penală nr. 341 din 20 iunie 2014, pronunțată de Judecătoria Cornetu în Dosarul nr. 2.895/1.748/2012, definitivă la data de 20 februarie 2015; Sentința penală nr. 56 din 19 martie 2015, pronunțată de Judecătoria Târgu Neamț în Dosarul nr. 4.386/103/2013; Sentința penală nr. 83 din 29 octombrie 2014, pronunțată de Judecătoria Babadag în Dosarul nr. 422/179/2014, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 182/P din 2 martie 2015, pronunțată de Curtea de Apel Constanța; Sentința penală nr. 144 din 15 noiembrie 2013, pronunțată de Tribunalul Tulcea în Dosarul nr. 7.644/88/2012, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 2/P din 5 ianuarie 2015, pronunțată de Curtea de Apel Constanța; Sentința penală nr. 108 din 3 septembrie 2013, pronunțată de Tribunalul Tulcea, rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 142/P din 22 noiembrie 2013, pronunțată de Curtea de Apel Constanța; Sentința penală nr. 63 din 11 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.251/90/2013 de Judecătoria Horezu;

Decizia penală nr. 4697/A/2011*, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara.

VI. Opiniile specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (1) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia specialiștilor în drept penal asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca a opinat în sensul că este improprie referirea la instituția dezincriminării și la efectele acesteia în cazul în care legea nouă renunță la o agravantă prevăzută de legea veche. Dezincriminarea presupune că o faptă concretă, tipică, în raport cu legea veche, nu mai îndeplinește condițiile de tipicitate în raport cu legea nouă. Or, în cazul simplei renunțări la o agravantă, fapta concretă este tipică și în raport cu legea nouă, doar că ea se va încadra în forma de bază a infracțiunii (sau într-o altă formă agravată, preluată din legea veche).

Sintagma *dezincriminare parțială*, utilizată uneori în doctrină, face referire la ipoteza în care se restrânge sfera de aplicare a unui text de incriminare, astfel că anumite fapte comise sub legea veche nu mai reunesc condițiile de tipicitate în raport cu legea nouă, în timp ce altele rămân tipice (de exemplu, dintre faptele de tulburare de posesie comise sub imperiul legii vechi rămân tipice cele comise prin violență, amenințare, desființarea semnelor de hotar, dar nu mai sunt tipice cele comise fără folosirea unor asemenea mijloace). Prin opoziție, dezincriminarea ar fi *totală*, atunci când incriminarea este suprimată *in abstracto*, astfel că toate faptele care erau tipice sub legea veche în raport cu un anumit text de incriminare sunt lipsite de corespondent în legea nouă (de exemplu, faptele de prostituție comise sub imperiul codului anterior).

Circumstanțele agravante generale sau speciale, cu vocație de aplicare în cauză, prevăzute de legea nouă, dar care nu existau sub legea veche, nu pot fi avute în vedere atunci când se aleg textele ce urmează a fi comparate în vederea determinării legii penale mai favorabile. Nu aceeași este însă situația în cazul circumstanțelor agravante prevăzute de legea veche, care nu se mai regăsesc în legea nouă, acestea urmând a fi avute în vedere în determinarea legii penale mai favorabile. Diferența de tratament este impusă de principiul legalității incriminării, care interzice angajarea sau agravarea răspunderii penale în considerarea unei dispoziții ce nu era accesibilă și previzibilă la momentul comiterii faptei. Așa se face că se ține seama de o agravantă prevăzută de legea veche la care legea nouă renunță, dar nu și de cea din legea nouă ce nu avea corespondent în legea veche, autorul neputând să prevadă la momentul săvârșirii că în viitor respectiva împrejurare va agrava răspunderea.

Modificarea art. 183 din noul Cod penal este relevantă, în contextul aplicării dispozițiilor art. 5 din noul Cod penal, doar pentru infracțiunile cărora și noul Cod penal le asociază agravanta producerii de consecințe deosebit de grave. Modificarea nu are însă niciun impact asupra unei încadrări juridice făcute potrivit legii vechi, din cel puțin două considerente:

— era și este general acceptat că, în aplicarea legii penale mai favorabile cu referire la circumstanțele atenuante sau agravante (generale ori speciale), nu este posibilă încadrarea faptei potrivit unei legi și preluarea circumstanței din cealaltă lege. *A fortiori*, nu va fi posibilă preluarea unui simplu element al circumstanței din cealaltă lege (în cazul din speță, limita prejudiciului). De aceea, este exclusă determinarea aplicabilității agravantei din legea veche prin raportare la plafonul valoric instituit de legea nouă;

— potrivit Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în aplicarea art. 5 din Codul penal nu este posibilă combinarea unor dispoziții din legile succesive.

În consecință, verificarea întrunirii elementelor agravantei constând în producerea de consecințe deosebit de grave prevăzută de legea veche în cazul înșelăciunii se va face doar prin raportare la plafonul valoric prevăzut de respectiva lege (200.000 lei), fiind exclusă orice raportare la art. 183 din noul Cod penal.

VII. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 2.525/C/2498/III-5/2015, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția judiciară, a comunicat că în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept vizată.

De asemenea, au fost depuse concluzii scrise prin care s-a solicitat pronunțarea unei decizii prin care chestiunea de drept supusă dezlegării să primească următoarea rezolvare: în cazul infracțiunii de înșelăciune (dar și a altor infracțiuni, de pildă, furtul calificat) comise sub imperiul legii anterioare, dar judecată ulterior, prin modificarea conținutului noțiunii de „consecințe deosebit de grave” și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei nu are loc o dezincriminare parțială (a formei agravate), prin modificarea cerințelor de tipicitate ca trăsătură esențială a infracțiunii. Forma agravată a infracțiunii din reglementarea anterioară urmează a se reține prin raportare la pragul valoric existent în cuprinsul art. 146 din Codul penal anterior.

Opinia parchetului a fost în sensul că stabilirea legalității reținerii formei agravate a infracțiunii de înșelăciune prevăzute de art. 215 alin. 5 din Codul penal anterior, în ipoteza producerii unui prejudiciu care nu atinge pragul valoric stabilit de art. 183 din Codul penal, respectiv 2.000.000 lei, dar îl depășește pe cel existent în cuprinsul art. 146 din reglementarea anterioară, prezintă relevanță juridică în procesul de determinare a legii penale mai favorabile. Stabilirea efectelor produse de art. 183 din Codul penal asupra infracțiunilor săvârșite sub imperiul Codului penal anterior impun, pe de o parte, punctarea modificărilor aduse prin noua legislație noțiunii de „consecințe deosebit de grave”, iar, pe de altă parte, examinarea condițiilor de incriminare a infracțiunii de înșelăciune din noul cod, respectiv a formelor agravate ale acestei infracțiuni. Prin art. 183 din Codul penal legiuitorul a redefinit noțiunea de „consecințe deosebit de grave”, păstrând exclusiv criteriul valoric al cuantumului prejudiciului, acesta fiind majorat de la 200.000 la 2.000.000 lei. Spre deosebire de art. 146 din Codul penal anterior, cauzarea unor perturbări deosebit de grave activității unei autorități publice, persoane juridice sau fizice, nu se mai regăsește în conținutul noii reglementări.

S-a susținut că, în cazul concret al infracțiunii de înșelăciune, caracterul agravant al acestei urmări nu a mai fost recunoscut și menținut prin noul Cod penal. Astfel, infracțiunile de acest tip, săvârșite ulterior datei de 1 februarie 2014, indiferent de cuantumul pagubei produse, vor atrage, după caz, reținerea formei-tip a infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) ori a formei agravate a acesteia din cuprinsul art. 244 alin. (2), fără a mai exista o altă formă agravată corespondentă celei prevăzute de art. 215 alin. 5 din Codul penal anterior. În ceea ce privește faptele comise anterior datei de 1 februarie 2014, aflate în curs de judecată, nepreluarea acestei forme agravate a infracțiunii de înșelăciune din legislația anterioară nu echivalează cu dezincriminarea acesteia, ci va produce consecințe exclusiv pe tărâmul aplicării art. 5 din Codul penal. În cazul în care o formă agravată a unei infracțiuni nu se regăsește ca atare în noua reglementare, nu intervine dezincriminarea, în măsura în care, potrivit legii noi, fapta săvârșită îmbracă forma-tip a infracțiunii.

S-a arătat că din punct de vedere procesual incidența unei legi de dezincriminare, în cursul fazei de judecată a procesului penal, are ca efect achitarea inculpatului conform art. 16 alin. (1)

lit. b) din Codul de procedură penală, or, în cazul invocat, inexistența formei agravate a infracțiunii de înșelăciune în legea nouă generează discuții exclusiv sub aspectul încadrării juridice date faptei.

Prin urmare, situația juridică relevată prin încheierea de sesizare reprezintă un caz de aplicare a legii penale mai favorabile în cursul judecării. În acest context, în cazul infracțiunii de înșelăciune redefinirea noțiunii de „consecințe deosebit de grave” prin noul Cod penal nu are drept consecință înlăturarea formei agravate existente în legea anterioară atunci când legea veche este considerată mai favorabilă în ansamblul său. Pragul valoric relevant în reținerea formei agravate prevăzute de art. 215 alin. 5 din Codul penal anterior este cel existent în reglementarea precedentă — art. 146, și nu cel din Codul penal în vigoare — art. 183.

Parchetul a susținut că această concluzie se desprinde din considerentele Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 a Curții Constituționale, prin care s-a arătat că dispozițiile art. 5 din Codul penal, în interpretarea care permite instanțelor de judecată, în determinarea legii penale mai favorabile, să combine dispozițiile Codului penal din 1969 cu cele ale actualului Cod penal, contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor în stat, precum și ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării. Interpretarea potrivit căreia legea penală mai favorabilă presupune aplicarea instituțiilor autonome mai favorabile este de natură să înfrângă exigențele constituționale, deoarece, în caz contrar s-ar rupe legătura organică dintre instituțiile de drept penal aparținând fiecărei legi succesive, cu consecința directă a schimbării conținutului și sensului actelor normative adoptate de către legiuitor. În consecință, Curtea a considerat că numai interpretarea prevederilor art. 5 din Codul penal în sensul că legea penală mai favorabilă se aplică în ansamblul ei este singura care poate înlătura viciul de neconstituționalitate.

S-a apreciat că în speță, în procesul de determinare a legii penale mai favorabile, la evaluarea efectelor legii anterioare toate elementele care circumstanțiază fapta și făptuitorul trebuie stabilite prin raportare la această lege, inclusiv cele vizând condițiile de reținere a formei agravate a unei infracțiuni.

Prin urmare, forma agravată a infracțiunii de înșelăciune prevăzute de art. 215 alin. 5 din Codul penal anterior va fi incidentă dacă este depășit pragul valoric stabilit prin art. 146 din același cod, respectiv 200.000 lei, chiar dacă dispoziția legală corelativă din noua reglementare este favorabilă. A raporta această formă agravată a infracțiunii la pragul valoric existent în cuprinsul art. 183 din Codul penal generează o *lex tertia* și contravine deciziei Curții Constituționale invocate.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale în legătură cu problema de drept supusă dezlegării

Instanța de contencios constituțional a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și art. 215 alin. 5 din Codul penal din 1969 (Decizia nr. 195 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014) și cu a dispozițiilor art. 146 teza întâi din Codul penal din 1969 (Decizia nr. 133 din 13 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 22 aprilie 2014).

În Decizia nr. 195 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014, Curtea Constituțională a constatat că: „Asupra constituționalității dispozițiilor art. 146 din Codul penal din 1969, Curtea s-a mai pronunțat prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare, de exemplu, prin Decizia nr. 50 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 28 februarie 2006, prin care a statuat că reglementarea criticată este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut

consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni, cum ar fi, spre exemplu, furtul calificat, tâlhăria, înșelăciunea, delapidarea sau distrugerea calificată. Susținerile cu privire la reaprecierea criteriului valoric care determină înțelesul expresiei «consecințe deosebit de grave» nu pot fi reținute. Modificarea conținutului unei norme juridice, în sensul adaptării ei la realitățile sociale, este o prerogativă exclusivă a autorității legislative în lumina dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora «Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării». Curtea Constituțională, potrivit competenței sale înscrise în art. 146 din Constituție și în Legea nr. 47/1992, verifică, în cadrul controlului de constituționalitate a legilor, conformitatea acestora cu dispozițiile constituționale, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De aceea, Curtea Constituțională nu se poate substitui Parlamentului pentru modificarea limitei valorice prevăzute la art. 146 din Codul penal.”

Cu același prilej, Curtea a respins și critica privind încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial, statuând că nici din cuprinsul art. 21 alin. (3) din Constituție și nici din cel al art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea cerinței procesului echitabil ar trebui să excedeze necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materii din câmpul dreptului substanțial.

De asemenea, referitor la previzibilitatea și accesibilitatea normei penale, prin Decizia nr. 1.051 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor constituționale, ci, dimpotrivă, prin explicarea conținutului noțiunii „consecințe deosebit de grave” din textul art. 146 din Codul penal din 1969 se asigură caracterul de previzibilitate și accesibilitate al normei juridice penale.

În același sens sunt și Decizia nr. 176 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 25 martie 2010, și Decizia nr. 623 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 14 iunie 2010.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Astfel fiind, reglementarea infracțiunii de înșelăciune prevăzute la art. 215 alin. 5 din Codul penal din 1969 prin raportare la producerea unor consecințe deosebit de grave în sensul art. 146 din același cod reprezintă o opțiune de politică penală, de competența exclusivă a legiuitorului, care nu aduce nicio atingere principiului egalității în drepturi, ce presupune ca la situații egale să corespundă tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit, și nici principiului conform căruia justiția e unică, imparțială și egală pentru toți.

În Decizia nr. 133 din 13 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 22 aprilie 2014, Curtea Constituțională a constatat că: „Asupra constituționalității dispozițiilor art. 146 teza întâi din Codul penal din 1969, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare, de exemplu, prin Decizia nr. 50 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 28 februarie 2006, prin care a statuat că reglementarea

criticată este necesară cu atât mai mult cu cât legiuitorul a prevăzut consecințele deosebit de grave ca element circumstanțial în conținutul agravant al mai multor infracțiuni, cum ar fi, spre exemplu, furtul calificat, tâlhăria, înșelăciunea, delapidarea sau distrugerea calificată. Susținerile cu privire la reaprecierea criteriului valoric care determină înțelesul expresiei «consecințe deosebit de grave» nu pot fi reținute. Modificarea conținutului unei norme juridice, în sensul adaptării ei la realitățile sociale, este o prerogativă exclusivă a autorității legislative în lumina dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora «Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării». Curtea Constituțională, potrivit competenței sale înscrise în art. 146 din Constituție și în Legea nr. 47/1992, verifică, în cadrul controlului de constituționalitate a legilor, conformitatea acestora cu dispozițiile constituționale, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De aceea, Curtea Constituțională nu se poate substitui Parlamentului pentru modificarea limitei valorice prevăzute la art. 146 din Codul penal.»

În același sens sunt și Decizia nr. 1.051 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, Decizia nr. 176 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 25 martie 2010, și Decizia nr. 623 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 14 iunie 2010.

Prin urmare, reglementarea infracțiunii de furt calificat prin raportare la producerea unor consecințe deosebit de grave în sensul art. 146 teza întâi din Codul penal din 1969 reprezintă o opțiune de politică penală, de competență exclusivă a legiuitorului, care nu aduce nicio atingere principiului egalității în drepturi, ce presupune ca la situații egale să corespundă tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit, și nici principiului conform căruia justiția e unică, imparțială și egală pentru toți.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin Decizia nr. VIII — Secțiile Unite din 5 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 30 octombrie 2007, s-a statuat că, în cadrul contestației la executare în care se invocă modificarea înțelesului noțiunii de „consecințe deosebit de grave”, potrivit art. 146 din Codul penal (Codul penal din 1969), nu se poate schimba încadrarea juridică dată faptei prin hotărârea judecătorească rămasă definitivă și apoi reduce pedeapsa aplicată în cauză, întrucât modificarea înțelesului noțiunii de „consecințe deosebit de grave” nu este identică cu cerința de a fi intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, la care se referă art. 14 și art. 15 din Codul penal (Codul penal din 1969). În același sens s-a pronunțat Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 12/2015 din 6 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2015, prin care s-a statuat: „În interpretarea dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, în cazul pedepselor definitive pentru infracțiuni care au produs consecințe deosebit de grave potrivit Codului penal anterior, determinarea maximului special prevăzut de legea nouă se realizează, chiar dacă valoarea prejudiciului este inferioară pragului valoric prevăzut de art. 183 din Codul penal, prin raportare la varianta agravată a infracțiunilor limitativ enumerate în art. 309 din Codul penal.” Ambele decizii sunt relevante pentru situația de față, chiar dacă au în vedere ipoteza faptelor definitiv judecate, deoarece s-a statuat indirect asupra inexistenței unei dezincrimnări în cazul modificării prin legi succesive a cuantumului consecințelor deosebit de grave prevăzute în forma calificată a infracțiunii. În cazul dezincrimnării efectele s-ar fi produs *ex tunc*, indiferent de data la care interveinea legea de dezincrimnare, înainte sau după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, și nu ar

mai fi fost necesară verificarea incidenței legii penale mai favorabile faptelor definitiv judecate.

În urma verificării practicii judiciare a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-au identificat decizii de speță relevante în problema de drept supusă discuției din care rezultă că, în cazul infracțiunii de înșelăciune, a fost înlăturată varianta agravată determinată de producerea consecințelor deosebit de grave, însă această modificare nu generează dezincrimnarea faptei care corespunde tiparului de incriminare reglementat de legea nouă și se regăsește în varianta agravată a înșelăciunii săvârșite prin folosirea de mijloace frauduloase (Decizia nr. 2.854/2014 pronunțată în Dosarul nr. 13.307/62/2012, Decizia nr. 2.854/2014, pronunțată în Dosarul nr. 13.307/62/2012, Decizia nr. 2.608/2014 pronunțată în Dosarul nr. 13.681/118/2011, Decizia nr. 3.020/2014 pronunțată în Dosarul nr. 7.303/118/2012, Decizia nr. 2.605/2014 pronunțată în Dosarul nr. 18.797/118/2010, Decizia nr. 3.020/2014 pronunțată în Dosarul nr. 7.303/118/2012).

X. Dispoziții legale incidente

Art. 1 alin. (1) din Codul penal — Legalitatea incriminării

„Legea penală prevede faptele care constituie infracțiuni.”

Art. 4 din Codul penal — Aplicarea Legii penale de dezincrimnare

„Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.”

Art. 244 din Codul penal — Înșelăciunea

„(1) Inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos patrimonial injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Înșelăciunea săvârșită prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.”

Art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

„Dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincrimnare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.”

XI. Opinia judecătorului-raportor

Judecătorul-raportor a opinat în sensul admiterii sesizării formulate de Curtea de Apel Brașov — Secția penală, apreciind că, în situația unei infracțiuni de înșelăciune comise sub imperiul Codului penal din 1969, care a produs un prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei, modificarea noțiunii de „consecințe deosebit de grave” în Codul penal în vigoare nu produce efectele prevăzute de art. 4 din Codul penal și nici cele ale art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codului penal și nu conduce la dezincrimnarea infracțiunii de înșelăciune.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția penală în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul judecătorului-raportor și chestiunea de drept supusă dezlegării, reține următoarele:

A. Cu privire la condițiile de admisibilitate ale sesizării

Înalta Curte de Casație și Justiție constată că a fost sesizată cu două chestiuni de drept: dezincrimnarea parțială a infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave și

dezincriminarea parțială a infracțiunii de furt cu consecințe deosebit de grave. Dintre acestea, doar chestiunea privind infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave face obiectul dosarului Curții de Apel Brașov, astfel încât Înalta Curte de Casație și Justiție se va pronunța în ceea ce privește problema de drept incidentă în cauza pendinte.

Se constată că este îndeplinită condiția privind existența unei cauze pendinte aflate în ultimul grad de jurisdicție, Curtea de Apel Brașov fiind investită cu soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței penale nr. 284 din 18 februarie 2015, pronunțată de Judecătoria Brașov.

Este realizată și cerința referitoare la legătura dintre chestiunea de drept sesizată și soluționarea apelului, deoarece Ministerul Public a criticat nelegalitatea reținerii în încadrarea juridică a agravantei speciale prevăzute de art. 215 alin. 5 din Codul penal din 1969, arătând, în esență, că noțiunea „consecințe deosebit de grave” s-a modificat prin majorarea pragului de la 200.000 lei la 2.000.000 lei și că, pentru a putea fi reținută săvârșirea infracțiunii de înșelăciune care a produs consecințe deosebit de grave, ca element constitutiv al acesteia, conform noii legislații, se cere existența unui prejudiciu mai mare de 2.000.000 lei, astfel că în speță operează dezincriminarea.

De asemenea, problema de drept cu care a fost sesizată instanța supremă nu a primit încă o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu s-a comunicat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție că ar face obiectul unui asemenea recurs.

Sub acest aspect, prin Decizia nr. VIII din 5 februarie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile Unite, dată în recurs în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 30 octombrie 2007, și prin Decizia nr. 12 din 6 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2015, pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, instanța supremă a stabilit cu valoare de principiu influența schimbării cuantumului consecințelor deosebit de grave asupra mecanismului aplicării legii penale mai favorabile în ipoteza faptelor definitiv judecate, fără a se pronunța în mod direct asupra excluderii caracterului legii noi ca fiind o lege de dezincriminare.

B. Cu privire la problema de drept ce face obiectul sesizării

Problema de drept are în vedere aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei, și nu aplicarea legii penale de dezincriminare. Faptul că în Codul penal în vigoare nu mai este prevăzută o formă calificată ce presupunea un element circumstanțial agravant adăugat conținutului constitutiv nu produce consecințele juridic proprii dezincriminării. Înlăturarea elementului circumstanțial agravant, ca urmare a intervenirii unei legi noi, conduce la abrogarea formei calificate, și nu la dezincriminarea faptei.

Retroactivitatea legii de dezincriminare este prevăzută expres de art. 4 din Codul penal, potrivit căruia „Legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă”. Textul este completat prin dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, potrivit căruia dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi, datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii. Ipoteza avută în vedere este aceea a faptei care nu mai constituie infracțiune, și nu cea a faptei care pierde un element circumstanțial de agravare adăugat conținutului constitutiv, dar rămâne în sfera ilicitului penal prin conținutul său constitutiv. Nu există

dezincriminare nici atunci când fapta incriminată de norma abrogată este o infracțiune complexă și cel puțin una dintre componentele sale continuă să rămână incriminată de o altă normă.

Astfel, vor fi incidente dispozițiile referitoare la dezincriminare doar atunci când, sub legea veche, fapta se putea comite atât cu intenție, cât și din culpă, dar comiterea din culpă (reținută în cazul inculpatului) nu mai este avută în vedere de legea nouă. Așa se întâmplă, de pildă, în cazul infracțiunii de nedenunțare (art. 266 din Codul penal) ca efect al modificării regulii privind sancționarea omisiunii [art. 16 alin. (6) din Codul penal]. Tot astfel, tulburarea de posesie comisă fără a utiliza constrângerea sau desființarea ori mutarea semnelor de hotar, incriminată de art. 220 alin. 1 din Codul penal 1969, își pierde caracterul infracțional sub imperiul noului Cod penal (art. 256), protecția valorii sociale în cauză putând fi asigurată prin mijloacele oferite de dreptul civil. În consecință, fapta persoanei care, sub imperiul vechii reglementări, a ocupat fără drept un imobil al altuia, fără a recurge la mijloacele respective, nu mai constituie infracțiune după intrarea în vigoare a noului Cod penal, fiind dezincriminată (Florin Streteanu, Daniel Nițu, *Drept penal general, Curs universitar*, vol. I, Editura Universul Juridic, București, 2014, p. 125).

Producerea unor consecințe deosebit de grave reprezenta forma calificată a unor categorii de infracțiuni contra patrimoniului. Aplicând principiile anterioare la speța de față, se constată că în conținutul constitutiv al infracțiunii de înșelăciune (ca și în conținutul infracțiunii de furt) nu au intervenit modificări în Codul penal actual față de Codul penal din 1969, astfel că nu este incident art. 4 din Codul penal referitor la aplicarea legii de dezincriminare și nici art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, ambele norme raportându-se la ipoteza în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi. Înșelăciunea (ca și furtul) constituie infracțiune potrivit legii noi, astfel că instanța va avea de verificat incidența art. 5 din Codul penal (aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei), comparând efectele legii în vigoare la data faptei, care prevedea forma calificată, cu efectele legii în vigoare la data soluționării apelului, care nu mai prevede forma calificată, asupra situației juridice a persoanelor acuzate. Compararea efectelor formei simple a infracțiunii în legile în vigoare ar fi echivalentă cu aplicarea unei *lex tertia*.

Pentru considerentele expuse, se va admite sesizarea formulată de către Curtea de Apel Brașov — Secția penală prin Încheierea din data de 16 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 121/62/2014, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarelor probleme de drept „dacă în situația unei infracțiuni de înșelăciune (dar și a altor infracțiuni, de pildă, furtul calificat), comise sub imperiul legii anterioare, prin modificarea conținutului noțiunii de «consecințe deosebit de grave» și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei are loc o dezincriminare parțială (a formei agravate), prin modificarea cerințelor de tipicitate ca trăsătură esențială a infracțiunii”.

Se va stabili că în situația unei infracțiuni de înșelăciune comise sub imperiul Codului penal din 1969, care a produs un prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei, modificarea noțiunii de „consecințe deosebit de grave” în Codul penal nu produce efectele prevăzute de art. 4 din Codul penal și nici pe cele prevăzute de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 și nu conduce la dezincriminarea infracțiunii de înșelăciune.

În consecință, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de către Curtea de Apel Brașov — Secția penală, prin Încheierea din data de 16 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 121/62/2014, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei probleme de drept „dacă în situația unei infracțiuni de înșelăciune (dar și a altor infracțiuni, de pildă, furtul calificat), comise sub imperiul legii anterioare, prin modificarea conținutului noțiunii de «consecințe deosebit de grave» și existența unui prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei are loc o dezincriminare parțială (a formei agravate), prin modificarea cerințelor de tipicitate ca trăsătură esențială a infracțiunii”.

Stabilește că în situația unei infracțiuni de înșelăciune comise sub imperiul Codului penal din 1969, care a produs un prejudiciu sub pragul de 2.000.000 lei, modificarea noțiunii de „consecințe deosebit de grave” în Codul penal nu produce efectele prevăzute de art. 4 din Codul penal și nici pe cele prevăzute de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codului penal și nu conduce la dezincriminarea infracțiunii de înșelăciune.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE

MIRELA SORINA POPESCU

Magistrat-asistent,

Manuela-Magdalena Dolache

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

